

Opengaan Eenzaamheid Acceptatie

Op de weg
van bewustwording

Zohra Noach

Opengaan Eenzaamheid Acceptatie

Op de weg
van bewustwording

Zohra Noach

Dank!

Aan deze publicatie is door verschillende mensen gewerkt.
Graag wil ik hen bedanken voor hun toewijding bij al het
computerwerk, uittypen, corrigeren, enzovoort.

Zohra Noach

© 2006 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

ISBN-10: 90-808808-6-8

ISBN-13: 978-90-808808-6-3

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

<https://zohranoachfoundation.nl/webshop/product-cat/product/opengaan-eenzaamheid-acceptatie/>

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

Woord vooraf

De essentie van ieder boek van Zohra Noach is de herkenning van de eigen innerlijke geestkracht door de liefde van het hart, de verzoening met en de acceptatie van zichzelf en anderen.

In dit boek is de spreektaal zoveel mogelijk gehandhaafd opdat de uitwisselende energieën zo goed mogelijk behouden blijven.

Bij het lezen van dit boek kan men zichzelf, bij wijze van spreken, in de zaal plaatsen en de woorden de eigen weg naar het hart laten vinden.

Dit boek bevat een serie van drie thema-avonden, gehouden in het najaar van 1991.

De onderwerpen zijn:

OPENGAAN (23 september)

EENZAAMHEID (22 oktober)

ACCEPTATIE (20 november)

De thema's zijn in een werkgroep reeds voorbesproken.

INHOUD

Woord vooraf	7
<i>OPENGAAN</i>	15
Inleiding	15
Aansteken van de drie kaarsen	15
Wat is opengaan	15
Lichtenergieën die over onze planeet gaan	17
Dialogoog	18
Onstilbaar verlangen om in eenheid met God te zijn	19
Zowel angst als vreugde om het nieuwe	20
Alleen staan	21
Energie-uitzendingen	21
Mogelijke verwarringen	22
Schaduwkanten ook in jezelf	22
Je bent op jezelf aangewezen.	25
Hypnose	26
Wat is (ge)weten?	26
Onze weg over bergen en door dalen	27
In vrijheid	28
Jezelf liefhebben en liefde ontvangen	29
Het criterium om je eigen weg te vinden	30
Hoe vrij is je vrije wil?	32
Je eigen vrijheid en de vrijheid van de ander	34
'Terughouding past u'	36
Je houding tegenover agressiviteit	37
Aangereikt bloempje zelf planten	37
Verbinding tussen 'zijn' en denken	39
Continuïteit van bewustzijn	41
De mens als totaliteit van wat was, is en zal zijn.	43
Visualisatie	47
<i>EENZAAMHEID</i>	51
Diepere spirituele dimensies	51
Bewustzijn voor spiritualiteit wordt groter	53
Innerlijk weten	53
Energievelden	54
Alles is één	56
Verlangen naar die eenheid	56

Dialogoog	57
Pad van inwijding	58
De eigen krachtbron	59
Herkenning	59
Je terughoudend opstellen	60
Angst voor eenzaamheid	61
'Hoger zijn' is geest	62
Leren onderscheiden	65
Integreren in de materie	67
Waarom lijden?	69
Vertrouwen	69
Het leven in de geest	70
Het karma der wereld	71
Het spel der engelen	72
Begeren vanuit geest	74
Vrijmaking	76
Angst erkennen en herkennen	77
Je denken veranderen	78
<i>ACCEPTATIE</i>	81
Verantwoordelijkheid	82
Onvoorwaardelijke overgave	83
Totale vernieuwing	85
Integratie in de maatschappij	87
Dialogoog	87
Acceptatie	87
Veranderd godsbeeld	88
Van eenzaamheid naar vertrouwen	89
De kracht van het licht	90
Van exoterie naar esoterie	91
Energie van het negatieve transformeren	92
Zelfvertrouwen en liefde ontvangen	94
Onafhankelijkheid	96
Basis van liefde	99
Werkelijke liefde	99
God in mij	100
Zwarte magie	100
Oude emoties	103
Herkenning van goddelijk zijn	105

‘Het is nu de tijd van het nieuwe bewustzijn
van de werkelijke waardigheid van de mens.

De waarden van het goddelijk Zijn in de mens,
zodat de mens dat, in zijn niveau, aan kan gaan’.

OPENGAAN

Inleiding

Er is mij gevraagd vanuit mijn geestelijke begeleiding om de mensen veel meer te betrekken, door dat wat in hen leeft als het ware naar boven te halen, om dan, in een dialoog met elkaar en met dat wat gegeven wordt, tot een nieuwe visie te kunnen komen.

De tijd van consumeren is voorbij.

De tijd is nu aangebroken dat ieder mens, vanuit zijn eigen diepste ik en verantwoordelijkheid gaat werken met dat wat hij in zichzelf herkent en weet, en waarvoor hij opengaat in de totaliteit van het zijn.

Aansteken van de drie kaarsen

De drie kaarsen symboliseren wat ik tot in de diepste diepten met u te voorschijn wil halen. Dat is het weten dat al het werkelijke, al het geschapene één is. Niets en niemand is alleen, alles vormt een eenheid. Dat is van mij uit gezien de linker kaars.

De rechter kaars symboliseert het licht van het bewustzijn daarvan: we moeten het kunnen begrijpen. Wij hebben de mogelijkheid om met ons verstand een heleboel te kunnen doen.

De derde kaars, de punt die naar u is gericht, is het symbool van de liefde. Zonder liefde zal niets kunnen zijn.

Wij hebben alles in onszelf nodig, al onze vermogens aan liefde - en die zijn er veel - om die eenheid tot realiteit te maken.

Wat is opengaan?

Opengaan is een woord dat tegenwoordig erg in is en niemand weet precies wat het betekent. Opengaan is dat in ieder mens het diepste innerlijk leven, het geestelijk leven, in het bewustzijn gaat komen. Daar ga je voor open. In onze

maatschappij zijn wij min of meer, vaak meer dan min, geconditioneerd door onze achtergronden: cultuurhistorisch, sociaal-maatschappelijk, milieutechnisch, religieus.

Dat drukt een stempel op een mens. Dat geeft een bepaalde manier van leven aan, een 'way of life'.

In de tijden die nu gaan komen is het werkelijk van zeer groot belang dat in ieder mens het eigene, de diepste innerlijke eenheid met het goddelijk zijn dat in ieder mens aanwezig is, tot bewustzijn komt. Dit betekent dat in ieder mens een enorme krachtbron aanwezig is om met dit hogere zijn, de geest Gods in onszelf, tot een werkelijke realiteit te komen die niet geconditioneerd hoeft te zijn door alles wat wij in onze opvoeding, in ons zijn, hebben meegekregen.

Het gaat er alleen maar om dat er diep in onszelf iets met die werkelijke eenheid van schepping, waar wij een realisatie van zijn meetrilt. Ieder mens individueel en daardoor ook collectief.

Het bewustzijn daarvan kan soms heel schokkend zijn. Mensen die opengaan, gaan de eigen innerlijke intuïtie herkennen en komen soms in contact met machten en krachten om zich heen.

Ze gaan bepaalde gaven, die ieder mens heeft, spirituele gaven, in zichzelf ontdekken en herkennen. Ik heb daar veel van meegemaakt. Het kan de mens in verwarring brengen, hem angstig maken. Zijn we niet allemaal ermee opgevoed dat al dit soort dingen duivels, occult en satanswerk zijn? Het is geen satanswerk, het is van de mens, want de mens is uit God en deze machten en krachten zijn uit God.

Wat of wie is God?

Niet een man op een troon. Maar een ontzaglijk grote Eenheid van licht, van werkelijke liefde die niet gebaseerd is op reacties van goed of slecht, maar die zuivere liefde is.

Ik zou bijna zeggen desondanks ook absoluut in ons is vertegenwoordigd.

In onze manier van leven komt dat niet altijd zo tot uitdrukking. We hebben daar soms gewoon niet de kans toe.

Maar wat ik nu beoog te zeggen is dat er in u herkenning gaat komen van alles wat in u leeft, van de macht en de kracht in uzelf.

Het gaat erom in die eenheid Gods te zijn, om werkelijk je eigen gaven, je hogere spirituele zijn, je hoogste goddelijk zijn in jezelf tot een bepaalde mate van realiteit te brengen in je leven. Anders blijf je zweven.

Er zijn hiervan heel veel verschillende vormen. Je zou je bijna afvragen hoe vind ik mijn eigen weggetje in dit woud van spirituele vormgevingen?

Wat ik met jullie zo graag zou willen, is in jullie een bepaalde mate van onderscheidingsvermogen wakker te roepen, te belichten, zodat jullie zelf kunnen gaan zien, voelen en ervaren: wat past bij mij en wat moet ik maar voorbij laten gaan?

Lichtenergieën die over onze planeet gaan

Er zijn vragen gekomen over het sterker worden van de lichtenergieën die over onze planeet gaan en waardoor bij veel mensen het opengaan inderdaad gestimuleerd wordt. Dat kan vaak heel moeilijk werken en mensen kunnen er soms helemaal geen woorden voor vinden om het bij zichzelf te herkennen en naar de ander toe te brengen.

Het ligt vaak in de kleine nabije dingen.

Dit leren zien maakt het eenvoudiger om vooral niet te schrikken van grotere impulsen.

Ook contact leren maken met de vreugde van het opengaan, en niet blijven steken in: 'help, wat overkomt mij nou'.

Dit is een driedeling, zie ik.

Het sterker worden van de lichtenergieën die over onze hele planeet gaan, is van zo'n kracht, dat er in ieder mens iets mee gaat trillen.

Door dat meetrillen worden in ons bepaalde, ik zou haast zeggen, wat uitgesleten paden opnieuw belicht en zoekt de mens naar een vrijheid in zichzelf om nieuwe paden te kunnen vinden om de eigen spiritualiteit tot werkelijkheid te maken. Het tweede is dat je vaak in heel kleine nabije dingen plotseling iets herkent van: hé, dit is niet gewoon wat ik rationeel heb bedacht, dit komt van ergens diep uit mijzelf, of het is een communicatie met energieën waarvan ik geen weet heb of die ik niet ken.

Dat is - zoals de linker kaars duidelijk wil maken - de eenheid van de schepping die wij dan ervaren in soms maar heel kleine dingen.

Ik zou deze drie-eenheid graag eerst willen behandelen. Waar het om gaat is: begrijp je dat er zulke grote lichtenergieën in het hele zonnestelsel, op deze planeet plaatsvinden, dat daardoor ieder mens wordt aangeraakt? En zo de mens is, zo is ook de realisatie van de aanraking. Wanneer de mens angstig is, haatgevoelens heeft, afgunstig is, dan worden die energieën gestimuleerd. Wanneer de mens probeert te verstaan, open wil gaan, iets voelt van die eenheid en het toch nog niet kan begrijpen, nog niet kan realiseren, dan wordt ook dat gestimuleerd. Soms kun je dat alleen herkennen in de kleine dingen in je leven.

DIALOOG

--- U spreekt over openheid. Er is in mijzelf een groot heimwee naar die openheid, maar ik heb het idee dat ik ontzettend geblokkeerd ben van binnen en dat dit die innerlijke groei tegenhoudt. Hoe krijg ik dat op tafel? Het lukt mij niet.

Z: Oké. Ik wil graag drie vragen of in dialoog drie gegevens hebben, zodat ik een verbinding kan maken en als het ware er een boeketje bloemen van kan aanbieden. Wie volgt voor de tweede bloem?

--- Mijn vriend heeft het woord spiritueel gelezen in het boekje 'Leven-dood-leven' en hij geeft daar erg op af. Hoe ga je daarmee om, zodat hij wat meer open gaat staan?

Z: Dank u wel, dat is het tweede bloemetje. Dan nu graag nog een derde.

--- Ik wilde graag zeggen dat mijn vriendin juist heel erg opengaat. Zij komt in contact met spiritualiteit die zij van binnen ervaart. Hoe kan zij leren omgaan met angsten? Ik denk dat het iets heel moois is, als je inderdaad daar voor open kunt gaan staan en als dit dan ook steeds positief bevestigd wordt door allerlei dingen.

Z: Dank je wel, dit was het derde bloemetje. Nu ga ik jullie een heel klein boeketje aanbieden. Ik begin bij het grote heimwee dat er is in ieder mens. Ik noem dat het onstilbare verlangen naar de eenheid met het goddelijk zijn, dat in elk mens leeft. Het tweede is dat het woord spiritueel allerlei angsten oproept. En het derde is eigenlijk een positieve benadering van dit geheel van spiritualiteit.

Onstilbaar verlangen om in eenheid met God te zijn

Het heimwee dat in ieder mens leeft, het onstilbaar verlangen om in eenheid met God te zijn is de drijfveer en de kracht waardoor er over deze hele planeet zulke immens grote lichtenergieën kunnen gaan.

Het is het verlangen van de mens om los van geconditioneerde achtergronden, tot een diepe individuele relatie, eenheid met het godsbewustzijn in zichzelf te kunnen komen. Deze enorme kracht is wat de hogere wezens in de sferen - de machten en krachten om de troon, de meesters van Liefde en Wijsheid, de bescherming en de begeleiding van deze planeet - ertoe gebracht hebben om energieën naar deze planeet te zenden, die stimulerend op het eigen verlangen van de mens kunnen gaan inwerken.

Dat is dus nu gaande.

Het betekent dat het verlangen naar opengaan in de mens steeds sterker gaat worden. Er komt een zich innerlijk willen vrijmaken van al hetgeen ons is geleerd.

Maar dat betekent niet dat je de schoonheid en de waarden daarvan zomaar moet weggooien.

Je kunt indalen in jezelf tot de diepste diepten van dat wat ons is gegeven. Je kunt het in jezelf gaan zien als een werkelijke eenheid met het Goddelijke Zijn.

De mens is niet hier een wezen en God daar een ander wezen: Gij, de Ander. Nee, het goddelijke is in hem/haar. Ik alleen als mens ben verantwoordelijk voor alles, voor al mijn denken, voor al mijn gevoelens, voor al mijn daden. Ik alleen ben verantwoordelijk. Ik kan niets van mezelf opleggen aan een Verlosser, of aan wie of wat dan ook.

Zowel angst als vreugde om het nieuwe

Nu gaan we het hebben over de angst die er in ons mensen is voor het nieuwe, voor dat wat ons niet van de wieg af is geleerd. Angst ook voor de verantwoordelijkheid. De angst voor het loslaten van al het oude om te kunnen komen tot de werkelijke eenheid in onszelf.

Waar bestaat dat loslaten dan uit?

Ik heb hier een beetje de negatieve aspecten van de angst belicht, van de huiver voor het nieuwe, van het niet-weten-van, maar er is ook de vreugde. Er is een grote vreugde wanneer er in de mens een besef gaat komen: ik ben werkelijk vanuit dat hoogste, ik heb dat in mij, dat is mijn werkelijke krachtbron.

Al het lijden dat tot mij komt, alle pijn, alle wanhoop, alle eenzaamheid die wij mensen allemaal ervaren, die kan ik vanuit dit hoogste zijn in mijzelf transformeren tot iets goeds.

Al is het maar een klein beetje. Ik heb die kracht in mij, want ik ben die lichtbron in mijzelf.

Hiermee zijn de vragen wel beantwoord, hoop ik.

De bloemetjes zijn weer teruggegeven!

Alleen staan

Wat ik vaak zie is, dat als mensen open gaan er een bepaalde eenzaamheid uit voortkomt, omdat er in de omgeving niet veel begrip voor is en ze zich daar dan heel alleen in voelen staan. Het is mijzelf ook overkomen heel in het begin toen ik hiermee begon.

Ik zei het al, elk mens is bang voor iets nieuws. Het nieuwe dat ken je niet en het zou wel eens alles omver kunnen gooien waar je aan gewend bent.

Die eenzaamheid daarin heeft ook te maken met, aan de ene kant angst om je daarin te integreren waardoor je sterk staat, het durft te laten zijn en ook te tonen. En aan de andere kant een teveel proberen dat in je omgeving naar buiten te brengen, waardoor de ander in de persoonlijkheid, in het ego, wordt afgeschrikt.

Ik zal het nu even algemeen zeggen: dat wat je zelf hebt ervaren, wat mooi is, waarvan je voelt: dit is het, dat wil je aan de ander - en meestal aan degene waar je van houdt, die je lief is - geven met al jouw overtuigingskracht. Die ander schrikt zich dan een hoedje en trekt zich terug, want hij heeft het gevoel dat hij niet in zijn eigen waarde wordt gelaten.

Energie-uitzendingen

Alles wat wij doen, alles wat wij uitzenden, zijn energieën die zich met elkaar verbinden of juist niet en elkaar dan afstoten. Alles wat wij zijn, elke gedachte die we hebben, elk woord dat wij spreken, elke daad die wij doen, is een enorme kracht-uitstoting van energie, die zijn respons zoekt bij gelijkgestemde energieën.

Kwade gedachten die je uitzendt, gedachten van macht, van begeerte naar geld, machtswellust vooral, haat, afgunst, zijn energiestralen, duistere stralen. Zij zoeken zich een weg en verenigen zich met dezelfde soort energieën, dezelfde soort straling.

Kleine gedachten van vreugde, van iets leuks dat je die dag hebt meegemaakt, van je open willen stellen voor liefde, zijn ook ontzaglijk grote krachttuitzendingen die juist daarheen gaan waar duisternis is, waar lijden is, waar mensen onderdrukt worden. Die mensen vangen daar iets van op en het geeft hen nieuwe moed en een flits van liefde misschien. Dat is de vreugde van het opengaan, het besef dat wij niet allemaal kleine eilandjes zijn, maar dat wij leven in een eenheid van zijn. De vreugde hiervan is dat wij vanuit onze eigen plaats, onze gewone huiskamer of waar we ook zijn, iets kunnen doen aan het leed in de wereld.

Je kunt dat leed niet veranderen, je kunt de hele hongerende bevolking van een derde wereldland niet plotseling veranderen, maar door de kracht van jouw vreugde, de kracht van jouw gevoel van eenheid en liefde, kan er iets meer bewustzijn en meer inzicht over de wereld gaan. Dat is met elkaar steeds meer bouwen aan een piramide van licht. Waardoor wij uiteindelijk werkelijk in die eenheid zullen zijn.

Mogelijke verwarringen

Nu over: Grote gebeurtenissen in de wereld zijn afspiegelingen van jezelf.

Dat was wat ik zojuist min of meer zei. Jij bent de wereld in het goed en in het kwaad. Dit te horen kan verwarring en ongeloof veroorzaken. Het zou goed zijn als daar verdere vragen over komen.

--- Een stuk van het verhaal van het opengaan dat u vertelt, herken ik in mezelf. Maar wat moet ik met de slechte dingen die ik zie? Hoe kan ik die in mezelf helen of absorberen? Dingen in jezelf, die je als slecht ziet of niet kunt accepteren, projecteren we volgens mij naar buiten. En andersom ook.

Z: Ja, dat heeft te maken met acceptatie. Dat hangt ook samen met: 'liefde kunnen geven is liefde kunnen ontvangen' en omgekeerd: 'heb je naaste lief als jezelf'.

Als je alleen je naaste liefhebt en jezelf daar niet bij betreft, dan plaats je God buiten je'.

--- Ik heb het boek gelezen: 'De nieuwe wereldreligie', het spreekt me erg aan. Ik ben zelf ziek geworden en ben bij iemand terecht gekomen die paranormaal begaafd is. Ze heeft me ontzettend geholpen. Alles wat ik lees kan ik daarin terugvinden, gewoon met andere woorden. Een groot verschilpunt is echter dat ik bij haar hypnotherapie doe. In uw boek staat dat het slecht is, dat je iemands wil niet mag afnemen. Terwijl ik zelf voel dat het heel erg goed is en dat je dus niet iemands wil afneemt, maar juist aan iemand werkt. Ik ben door haar erg open gegaan en voel me daar goed bij. Ik kom er niet goed uit waarom hypnose slecht zou zijn.

Z: Staat in mijn boek dat hypnose slecht is?

--- Ja, in 'De nieuwe wereldreligie' staat dat u tegen hypnose zou zijn, omdat het de wil beïnvloedt van mensen en dat je niet aan iemands wil mag komen.

Z: O, dat is iets anders. Ik begrijp al wat u bedoelt. Ik zit even na te denken hoe ik die drie vragen moet verbinden. Maar dat komt wel. De derde vraag zal wellicht zo zijn dat ik ze kan verbinden.

--- U hebt een aantal woorden gebruikt, die wel in mijn straatje passen. Ik zou ze zo willen verbinden: het opengaan zou er eigenlijk toe moeten leiden dat je helemaal teruggaat naar zoals je geboren bent, zonder dat wat je hier in de wereld op dit moment geleerd hebt. Dus dat je een aantal dingen los moet kunnen laten die je hier opgedaan hebt, om dan weer bij de Bron terecht te komen waar vanuit je ontstaan bent.

Schaduwkanten ook in jezelf

Z: Dat was het derde bloemetje. Dat wat kwaad is - laten we het maar niet slecht noemen - laten we zeggen wat donker is, schaduwkanten waar het licht niet helemaal in doordringt, dat is om ons heen, maar het zit ook in onszelf.

Het zijn in onszelf onze eigen angsten, onze schuldgevoelens, onze miskennisgevoelens.

Vooraf twijfel aan het hoogste zijn in onszelf maakt dat een mens niet de kracht heeft om zich door het hoogste in zichzelf in zijn leven te bevestigen.

Laat ik het anders zeggen. Je kent allemaal in jezelf je eigen twijfels, je eigen angsten: als ik dat maar kan. Zo dacht ik vanmiddag toen ik hier kwam: 'Zal het wel goed gaan met zo'n grote zaal'. Op deze manier in dialoog gaan is natuurlijk ook niet gemakkelijk: iets van angst, iets van twijfel.

Er is ook je eigen machtsgevoelen, je ego, dat je groot maakt. Je denkt dat je in dit leven alleen maar door je ego, dus door je persoonlijkheid groot te maken, jezelf kunt bevestigen.

Helemaal niet waar!

Je ego, je persoonlijkheid, is een deel van de totaliteit die jij als mens bent.

Wat is die totaliteit?

Dat is het hoogste licht in jezelf. Dat is de eenheid met het goddelijk zijn van jouw geest, de vonk die uit het kosmisch vuur mocht springen en zo door de sferen heen, in verdichting, uiteindelijk tot een menselijk wezen werd.

De mens - wij dus - komt in de materie en neemt onmiddellijk alle materie aan.

Van leven tot leven heeft hij door de liefde Gods de genade gekregen om zich steeds meer te transformeren, te kunnen veredelen, steeds meer in het licht te kunnen komen, steeds meer duisternis los te kunnen laten. Niemand is een engel in het leven, niemand is een heilige, want dan waren we hier niet meer.

Van leven tot leven krijgen wij de kans om alle aspecten die kunnen leiden tot kwaad, te leren onderscheiden: haat en afgunst kunnen leiden tot moord en diefstal, machtswellust kan leiden tot oorlog, begeerte naar gewin, geld, rijk worden brengt mensen tot de meest afschuwelijke dingen. Het weten van het hoogste zijn in ons, onze eigen intuïtie en onze eigen verantwoordelijkheid ten opzichte van ons geweten, leidt tot vernieuwing, tot transformatie tot veredeling.

Je bent op jezelf aangewezen

Dan nu de vraag over het teruggaan zoals je geboren bent. Bedoel je dat je dan nu in het opengaan weer als een baby zou moeten worden?

Alsjeblieft niet, zonde van de tijd die we al achter de rug hebben. Nee, we moeten niet weer in onze eigen naïviteit komen, zoals je als kind bent. Juist dat opengaan voor dat diepste spirituele besef doet nu als het ware een beroep op je om alles van jezelf in te spannen om daarmee te kunnen werken en te leven.

Dat is niet iets wat zomaar even gebeurt, nee, daar moet je hard voor werken. Het opengaan houdt in, dat er een grote mate van zelfkennis komt en van verantwoordelijkheid door je zelfkennis. Er komt een bepaalde mate van inzicht in problematiek van anderen en van jezelf. Er zal een bepaalde mate van verdieping komen van hoe je met je eigen aspecten naar de ander en van de ander naar jou toe moet gaan werken. Hoe jij in dit leven moet staan los van het gemak van alles wat we hebben geleerd.

Hoor je wat ik zeg? Los van het gemak van alles wat we hebben geleerd. Dus nu ben je op jezelf aangewezen. Eigenlijk is dat de nieuwe spiritualiteit.

Hypnose

Nu de vraag over hypnose. Ik weet niet meer of ik in dat boek heb gezegd dat dat verkeerd is, waarschijnlijk heb ik het niet duidelijk genoeg beschreven. Ik bedoel eigenlijk dat ik hypnose, wanneer zij niet in volle vrijheid wordt uitgevoerd, een aanslag vind op de vrijheid van geest van de mens en op de menselijke waardigheid. Een showprogramma, waar een hypnotiseur de mensen de meest rare dingen laat doen, vind ik een aantasting van de menselijke waardigheid en daar ben ik absoluut tegen.

Als hypnose met toestemming van de cliënt wordt gebruikt om in het onderbewustzijn van die mens bepaalde zaken omhoog te krijgen en te belichten, dan is hypnose niet verkeerd, want die mens heeft daar zelf toestemming voor gegeven.

Waar het mij om gaat is dat altijd het respect voor de menselijke waardigheid van ieder individu voorop moet blijven staan.

Wat is (ge)weten?

--- Wat is je 'geweten'? Kan dat ook geconditioneerd zijn uit je opvoeding of uit een vorig leven? Wanneer is het zuiver en wat is 'weten'?

Z: Het innerlijk weten is eigenlijk een neutraal weten, een diepere integratie in eenheid met het hoogste zijn.

De realisatie daarvan in je huidige bestaan, in alles wat je doet, zegt en denkt. Het is natuurlijk altijd gekleurd door wat je hebt meegekregen in dit leven.

Het is zaak, dat je gaat leren onderscheiden: waar word ik nou teveel gekleurd? Wanneer word ik teveel beïnvloed door mijn oude geconditioneerdheden?

Dat is iets dat elk mens zelf moet gaan leren ontdekken. De leerweg zoals ik die heb doorgekregen is een mooi hulpmiddel, maar het is máár een hulpmiddel, het is geen

doel. Het doel is om steeds dieper en dichter in die onvoorwaardelijke eenheid te komen en niet meer bepaald te worden door de oude karmische aspecten, die in het onderbewustzijn liggen, waarmee je werd geboren.

Deze karmische aspecten heb je nodig om je in dit leven te kunnen bevrijden van al datgene wat je eigenlijk min of meer dwangmatig bepaalt. Dat is dus een genade.

Je komt in het leven van nu. Je krijgt precies datgene aan trillingseenheden naar je toe wat in jouw pakket zit, zal ik maar zeggen, dat heb je dan ook nodig om je bewust te kunnen worden van: hé, hier zit ik nog vast, daar ben ik nog onvrij, hierdoor ben ik niet helemaal mezelf.

Onze weg over bergen en door dalen

--- Je rafelt jezelf helemaal uit, het gemak van de oude conditioneringen laat je los. Dan begint een enorme zoektocht van je ego naar je hoger zelf. In eerste instantie begint die eenzaam, van lieverlede ga je wel herkennen en erkennen dat er veel kracht en warmte inzit, maar iedere keer zoek je weer richting. Dan komt er weer wat op je af, weer in een dal en dan maar hopen: 'Als ik eruit ben, dan zal er wel weer iets anders op me afkomen'.

Wil dat dus zeggen dat iedereen hier werkelijk zijn eigen weg moet zoeken, op eigen kracht?

Z: Ja, helaas is dat zo.

--- Ik heb u regelmatig gevolgd. Laatst was u in Leende en toen ben ik ontzettend verdwaald, wel 60 km in m'n eentje. Daarna dacht ik : wat is dat nou? Ik hang me veel te veel op aan Zohra. En na een groot dal leek ik toch weer een stukje weg gevonden te hebben.

Z: Sorry, maar ik vind dit gegeven prachtig. Niet dat je zolang verdwaald was, maar dit is nu precies het voorbeeld wat ik nodig had, geweldig. Dank je wel.

Je verdwaalde en je merkte dat je je eigenlijk teveel aan mij ophing. Dat betekent dat er werd ingegrepen vanuit je eigen hoger zijn, de eenheid die je onbewust hebt en waar je je misschien ook al een beetje bewust van bent, om je duidelijk te maken: 'Hé mens, wat doe je nu! Jij moet je eigen weg zoeken'.

Wat ik mag aanreiken, dat is leuk en dat is een hulpmiddel. Gebruik dat maar voor zover het je kan helpen. Maar jij moet zelf je weg zoeken. Het is jouw leven, het is jouw weg, het is jouw verantwoordelijkheid.

In vrijheid

Het betekent dat wij de hulpmiddelen mogen gebruiken die ons worden aangereikt, maar dat wij absoluut alleen en zelf onze eigen weg moeten gaan vinden.

Je zult denken: dat klinkt eenzaam, koud en akelig. Maar dat is niet waar. Het is een levensgrote vreugde en een levensgrote genade dat je dat mag.

Anders zou je nooit vrij zijn, nooit vrij worden. Als mens heb je het recht en daardoor de verantwoordelijkheid om je werkelijk vrij te maken, innerlijk.

Ik bedoel niet dat iedereen zijn baantje moet opgeven, omdat het helemaal geen leuke baan is en je je daarvan wilt vrijmaken, maar ik bedoel dat je je innerlijk gaat vrijmaken van de druk die dat wat je doet op je legt. Die druk wordt veroorzaakt, van buitenaf, maar ook vanuit datgene wat jezelf uitzendt, dus oproept.

Nu even het dal en dan de berg weer op.

Wanneer wij de dalen niet hadden om tot bezinning, tot inzicht en tot herkenning te komen van waarom we in zo'n dal zitten, konden we die berg niet beklimmen.

De duisternis, of laten we zeggen de schaduwkanten, hebben we absoluut nodig om plotseling te denken: hé, dat is het dus,

daar moet ik van loskomen. Soms zijn die heel erg schaduwachtig, soms zijn ze erg pijnlijk, erg eenzaam, voel je je daarin verlaten, niemand begrijpt je.

Maar er is ook altijd - onthoud dit alsjeblieft - een deel in jezelf dat het oproept. Laten we daarnaar kijken! Want meestal kun je je omgeving niet veranderen, of kun je die ander niet veranderen die jou eenzaam maakt. Maar dat is ook je verantwoordelijkheid niet.

Je kunt alleen maar kijken naar jezelf en kijken wat er in je is wat die eenzaamheid oproept en continueert en stimuleert. Dat kan zijn je eigen miskennis, waardoor je juist macht bij de ander oproept, die dan boven op je gaat zitten waardoor de druk juist naar je toe komt.

Het kan zijn de twijfel aan jezelf, zo sterk dat een ander je helemaal niet meer ziet. Als je jezelf niet erkent, zal een ander dat dan wel doen? Vast niet!

Begrijp je hoe dat allemaal werkt? Dat is wat spiritueel bewustzijn beoogt. De mens wordt daardoor steeds bewuster en zo kan hij op een andere manier met zijn eigen leven en dat van de ander, waar hij mee in relatie staat, omgaan.

Jezelf liefhebben en liefde ontvangen

Het heeft ook te maken met: Heb je naaste lief zoals jezelf. Als je niet naar jezelf kijkt, als je niet gaat zien waar jouw energieën, jouw trillingen juist bij de ander de schaduwkanten oproepen, waardoor jijzelf ook in de schaduw komt, dan kom je in de eenzaamheid terecht, in de pijn en noem maar op. Waar komt dat vandaan?

Het heeft te maken met het feit dat je jezelf niet liefhebt. Wat is dat nu weer? Moet je dan een groot ego hebben, moet je dan vreselijk overtuigd zijn van jezelf?

Nee. Jezelf liefhebben betekent dat je jezelf accepteert. Dat je jezelf kunt vergeven. Dat je al datgene wat je in jezelf helemaal niet leuk vindt, en wat je al honderd keer van een

ander hebt gehoord, eindelijk durft te accepteren en er iets aan durft te doen.

Maar dat houdt tegelijk in dat je daardoor een bepaalde mildheid in jezelf gaat krijgen naar de ander. Want dan herken je in die ander toch ook je eigen dingen?

Dan zie je dat wat er in jezelf leeft ook in hem/haar leeft. Dit sluit ik af met: 'boven' houden ze onvoorwaardelijk van mij. Maar niet alleen 'boven' hoor, ook beneden hier in jezelf.

--- Ik ervaar het de laatste tijd juist net andersom. Er komt zoveel liefde vanuit mensen naar mij toe, dat me dat verbaast en dat ik denk: ik wist niet dat ik dat ben. Dus in plaats van het niet accepteren, zit het meer in een verwondering en het leren ontvangen.

Z: Dat is de andere kant ervan.

Dan ben je dus nu in een fase van vreugde. Dat straalt ook van je af. En het roept bij de anderen diezelfde trillingen op. Dat voel jij als de vriendelijkheid of het lieve van de ander naar je toe. Je moet dan niet naast je schoenen gaan lopen, dat gevaar bestaat ook.

Wat ik hiermee bedoel: alles wat is geschapen, bestaat uit een groot energieveld. Elk onderdeel van de schepping is een aspect daarvan. Uiteindelijk is de bedoeling van de schepping dat alles in een harmonieus geheel zal komen. Hoe lang dit zal duren, weet ik niet, laten we optimistisch blijven. In elk geval worden wij, mensen die nu in dit spirituele bewustzijn gaan komen, er bewust van hoe wij dat zouden kunnen doen. Daar gaat het om en dat komt door jezelf, door hoe jij hier zelf mee om zult gaan.

Het criterium om je eigen weg te vinden

Het spirituele bewustzijn van nu, dat over heel Nederland gaat, waardoor er in veel niveaus van vormgeving mensen opengaan, doorgevingen krijgen, in contact komen met

andere, hogere wezens (soms ook met wat lagere energieën) is een enorm energieveld dat naar ons toe is gekomen.

De tijd is aangebroken dat de mensheid als totaliteit zich bewust zal gaan worden van de werkelijke eenheid-van-zijn, maar ieder individu heeft daar een eigen kleuring in. Ieder mens zal een eigen weg daarin zoeken.

Bij al deze dingen die naar je toe komen, al die vormgevingen waar je nog nooit van gehoord hebt, is het enige criterium: laat het je vrij, wil het jou niet te pakken nemen en laten ondersneeuwen? Is het liefdevol?

Dat betekent dus respect naar jezelf toe en naar buiten. Dat is wat ik jullie vooral wil meegeven. Respect, jou in je waarde latend, alles in de eigen waarde latend. Je afvragen, is het geen machtswellust? Is het geen begeerte naar gewin, rijk worden daardoor, je plukken als het ware? Wil die ander zelf groot worden, meester zijn, goeroe of wat dan ook?

Wees alsjeblieft steeds verbonden in jezelf met je intuïtie en stel voorop: word ik in mijn eigen waarden gelaten, word ik in mijn eigen vrijheid gelaten? Mag ik zelf beslissen hoe ik het wil? Dat is belangrijk. En pas dan kun je je verbinden.

Verbinding, echte verbinding over de hele wereld kan er pas zijn als ieder individu, vanuit de eigen geestelijke vrijheid, in zijn eigen zijn wordt gelaten en zich dan wil verbinden. Dit is echt een criterium.

Er komt zoveel op je af. Laat je vooral niet beïnvloeden door prachtige woorden, door enorm mooie voorstellingen, door 'van de Pleiaden gekomen Meesters met ruimteschepen' en weet ik wat allemaal. Je bent nu in staat om in je diepste eigen spirituele bewustzijn te komen. Ga daar eerst maar mee aan het werk, want dat is al zoveel, dat gooit al zoveel om.

Het maakt soms ook eenzaam, als je merkt dat de omgeving daar niet in meegaat, dat jij daarin alleen bent. Dan voel je je zo alleen gelaten, ik weet precies wat dat betekent. Dat heb ik zelf ook meegemaakt met mijn kinderen.

Toen ik ermee begon wilde geen van mijn negen kinderen er wat mee: 'Ma is een beetje 'eigenaardig' geworden!' Zo gaat dat. Het kost zoveel om dan in jezelf te blijven en niet om te gaan door wat ze allemaal naar je toe brengen. Als je werkelijk overtuigd bent dat datgene wat met jou is gebeurd waarheid is, blijf daar dan in en durf dat dan aan! Dan zal je de kracht ook krijgen en geen mens zal je dan kunnen raken. Dan wordt die kracht van binnen zo groot dat je eenzaamheid wordt opgeheven.

Hoe vrij is je vrije wil?

--- U sprak over vrije wil. Wat is precies de omlijsting van vrije wil? Als ik bijvoorbeeld vrijwilligerswerk doe, dan is het op een gegeven moment geen vrijwilligerswerk meer, want er wordt op mij gerekend. Dus ik ben eigenlijk verplicht, zo gauw als ik het aanneem.

Z: U vraagt van mij een omschrijving van de vrije wil. De vrije wil is dat een mens vanuit zijn diepste ik niet belemmerd en niet bepaald wordt door bijkomstigheden. Bijkomstigheden kunnen zijn vanuit een vorig leven, vanuit je jeugd, vanuit je eigen karakterschaduwkanten, vanuit datgene wat de omgeving of de omstandigheden op je leggen. Dat zijn allemaal aspecten die de vrije wil beïnvloeden.

Hoe kun je nu echt met je vrije wil in deze maatschappij leven? Want dan zou je misschien tot heel andere dingen komen dan onze maatschappij over het algemeen geeft. Daarvoor moet de vrije wil in de mens zodanig vrij gaan worden dat de mens zich *innerlijk* vrij kan maken van al die dwingende aspecten die ik net noemde. Dan vraag je je af: 'Wat heb ik eraan dat het allemaal innerlijk is, ik moet het ook uiterlijk in mijn gewone leefomstandigheden toepassen'.

Dus dan moet je vanuit dat beginsel gaan kijken hoe je in jouw functioneren in je omgeving, in de maatschappij, wordt beheerst en wordt bepaald door wat van buiten af naar je

toekomst. En dan kijken hoe je dat in overeenstemming kunt brengen met dat diepste van binnen, die vrijheid van binnen. Dat is moeilijk. Denk maar niet dat de nieuwe spiritualiteit en alles waar we nu mee bezig zijn, een gemakkelijke weg is. Het vraagt een heel diepe verantwoordelijkheid, herkenning en inzicht naar jezelf toe en naar je functioneren in het geheel. Want daar komt het toch op aan.

Ik heb vaak de kreet gehoord dat in de nieuwe spiritualiteit de eigen groei voorop staat en dat het alleen maar om het eigene gaat. Dat is niet waar. Het gaat erom om vanuit die eigen groei tot een dieper inzicht te komen en tot een grotere verantwoordelijkheid en vreugde, in het geheel waarin je geplaatst bent. Dus van individu tot collectief.

--- 'Met elkaar bouwen aan de lichtpiramide'. Wat ik mezelf afvraag: Bouw ik wel voldoende? Zolang ik mij dit nog afvraag, is het niet voldoende denk ik.

Z: En ook niet vrij dan. Kijk eens, als je jezelf afvraagt: doe ik het wel goed, doe ik wel voldoende wat ik doen moet, dan ben je bijzonder onvrij bezig.

Het betekent dat er een bepaalde dwangmatigheid in zit, vanuit een schuldgevoel of een te groot plichtgevoel, dat eigenlijk ook uit schuldtrillingen bestaat, soms ook uit miskenning, twijfel aan jezelf.

Dat zijn bepaalde onvrijheden. Je mag in een diep vertrouwen komen in jezelf. Want elk mens is, bewust of onbewust, in werkelijke eenheid met het hoogste.

Maar als je daar niet volledig in vertrouwt, dan blijf je twijfelen aan jezelf en dan schommel je steeds door al die aspecten heen die ik noemde.

Een eerste vereiste is dus absolute acceptatie van jezelf. Met je voldoende en onvoldoendes, je licht en je schaduw. Vanuit die acceptatie kun je gaan werken met wat er met jou is. Om hiernaar te leven is moeilijk, hoor. En toch is dat de piramide van licht die wij dan met elkaar bouwen.

Je eigen vrijheid en de vrijheid van de ander

--- Er was die vraag over het schuldgevoel dat je zou hebben om niet genoeg te doen. Wat wij vaak horen in groepen is dat mensen wel graag vrij willen zijn in hun geestelijke groei en daar ook eigenlijk alles voor willen doen, maar zich belemmerd voelen door hun omgeving, vaak ook door hun partner, en het dan liefdeloos vinden om toch hun eigen weg te gaan. Dat brengt een enorme tweestrijd in zo iemand, zodat hij eigenlijk niet durft door te groeien, omdat hij of zij vindt dat hij/zij zich liefdeloos tegenover de partner opstelt door veel vrije tijd voor zichzelf te vragen. Aan de andere kant dan maar compromissen moet sluiten en zich een beetje terug moet houden. Kun je iets zeggen over die tweestrijd die in heel veel mensen heerst?

Z: Dit kom je overal tegen waar mensen in de nieuwe spiritualiteit komen, een nieuw bewustzijn gaan krijgen, de eigen groei willen gaan stimuleren en daar heel hard aan werken.

Het is heel vaak zo dat juist de partner dat niet ziet en dat ervaart als een bedreiging. Ik zei al dat je nooit voor een ander besluiten kunt nemen. Je kunt niet verantwoordelijk zijn voor wat een ander zegt of doet. Je kunt alleen kijken naar je eigen uitstraling, je eigen functioneren in jouw relatie.

Het is mij opgevallen - ik ben het heel erg veel tegengekomen - dat wanneer mensen opengaan en deze innerlijke groeiweg opgaan, dat het hen dan zo beheerst, zo overweldigt, dat zij een uitstraling krijgen die inderdaad bedreigend is voor de partner. Terwijl die persoon dat natuurlijk helemaal niet zo bedoelt.

Waar komt dat door? Dat is wat ik al eerder zei. Wanneer je iets ervaart wat mooi is, wat je helemaal raakt, waar je voor de volle honderd procent achter staat en mee bezig bent, dan is het verschrikkelijk moeilijk om dat niet met je persoonlijkheid

heel sterk naar buiten te brengen. Doe je dat wel, dan vorm je inderdaad een bedreiging voor de ander.

Hoe prachtig je het ook bedoelt en welke mooie dingen je ook hebt ervaren, die ander ervaart het als een hem of haar van de voeten slaan door jouw mooie dingen.

Het is heel erg belangrijk dat je dit in jezelf gaat bekijken en gaat kijken waar je zelf mee bezig bent. Het heeft namelijk te maken met je ego. De schoonheid van je eigen geestelijke groei, van een nieuwe spiritualiteit, wordt door je persoonlijkheid overgenomen. Daardoor wordt het te groot en overweldigt de ander. Die ander voelt zich plotseling in de steek gelaten, heeft geen voet meer om op te staan, wordt daardoor agressief en krijgt weerstanden, die je eigenlijk zelf hebt opgeroepen. Ik durf het bijna niet te zeggen, maar dat is toch waar.

Hoe moet je er dan wel mee omgaan?

Om te beginnen, besef in godsnaam dat jouw innerlijke groei, jouw punt van herkenning, van opengaan, van spiritualiteit, absoluut niet dezelfde hoeft te zijn als van degene die naast jou staat. Dat is zelfs bijna onmogelijk. Want we zijn allemaal uniek. Dus diegene naast je heeft zijn eigen tijd, zijn eigen manier, heeft zijn eigen periodes, fasen waarin dat bij hem wel of niet zal komen.

Dat is één ding.

Het tweede is dat wanneer je merkt dat je partner niet op dezelfde golflengte zit, dat je hem of haar dan toch durft te laten *zijn*. Dat vergt veel van je. Je hebt zelf immers het licht gezien en dan denk je dat die ander in de duisternis is.

Dat is niet eens waar. Zolang die ander dat zo niet ervaart, is hij daar ook niet in.

Dat houdt dus in dat er een groot mededogen in je moet zijn, in je kan zijn, mag zijn, zodat je daardoor die ander absoluut in zijn eigen waarden kunt laten. Dan zal die ander, jouw

partner, zich niet verzetten. Je krijgt zelfs dat hij/zij aangeraakt wordt. Dit is namelijk een liefdestrilling.

'Terughouding past u'

Wanneer je het respect durft op te brengen om de ander in zijn eigen zijn te laten, is dat een immens grote liefdestrilling die je uitzendt en die absoluut herkend en vaak gehonoreerd wordt door die ander. Maar het vergt moed en terughoudendheid van het ego.

Ik werd eens, tijdens een lezing notabene, teruggefloten van 'boven' en hoorde streng in mij: 'terughouding past u, Zohra'. Ja, terughouding past u, ons allen. 'Niets is van of voor u alleen, Zohra', werd ook ooit gezegd van 'boven'. Voor ons allen gelden dezelfde kosmische wetten. Dit is namelijk een kosmische wet.

--- Ik wou gewoon zeggen dat als die momenten er zijn, dat je jezelf dan moet realiseren: ben ik verkeerd bezig?

Z: Ja, in zoverre verkeerd bezig: leg ik mezelf teveel op? Natuurlijk is dat altijd vanuit een bepaald soort van liefde: dat is zo prachtig of daar moet je ook in meegaan. Of het is angst, dat je het alleen moet doen, noem maar op. Maar dat zijn oneigenlijke motieven, dus wat ik noemde de bijkomstigheden.

--- U spreekt net over een partner, maar in groepsverband heb je dat ook. De één straalt meer dan de ander in een groep en de een heeft het innerlijk meer dan een ander. Dat is soms best moeilijk.

Z: Dit is nu wat de diepste betekenis is van de nieuwe spiritualiteit: mens, kijk ernaar en waak ervoor, dat je niet je persoonlijkheid, je ego, laat prevaleren, groter laat zijn dan je diepste innerlijke zijn. Want je diepste innerlijke zijn is in grote eenheid met alle andere innerlijke zijns, zodat je niet groter,

mooier, sterker, machtiger of wat dan ook behoeft te zijn dan de ander. Dit houdt in dat er in elk mens een enorme kracht en zelfs macht is van mededogen. Dat is Liefde, dat is de nieuwe spiritualiteit.

In zo'n groep waar mensen hun eigen belangrijkheid duidelijker willen laten uitkomen, is bij die mensen niet de werkelijke eenheid met het hoger zijn, want het wordt geprojecteerd op het groot maken van het ego. Daar geldt: 'terughouding past u'.

Je houding tegenover agressiviteit

--- Ik word in mijn dagelijkse leven nogal eens geconfronteerd met vandalisme, agressiviteit, negativiteit van jonge mensen, kinderen ook met name. Je ziet het overal om je heen.

Hoe moet je houding daar tegenover zijn, uitgaande van het spirituele en de liefde naar de ander toe?

Z: Ja, dat is heel moeilijk. Ik heb zelf ervaren dat dit eigenlijk alleen maar kan wanneer je openstaat zonder oordeel. Dat is verdraaid moeilijk. Iemand doet iets lelijks buiten, een jongen vernielt iets van een ander, je ziet dat, je staat erbij en je mag niet oordelen. Wat dan wel?

Ik weet dat het bijna heilig klinkt, maar toch hebben wij iets in ons waardoor het eventueel een beetje zou kunnen.

Naast het begrip waarom iemand tot zulke dingen kan komen moet er in jezelf weer die terughoudendheid zijn niet als ego te oordelen. Dat is namelijk een trilling die je uitzendt, die de ander onmiddellijk voelt. Zeker jonge mensen zijn daar heel open voor. Hoe je er dan mee moet werken, is iets wat alleen je eigen intuïtie je op dat moment kan ingeven. Maar wel met dit (het niet oordelen) als basis. Moeilijk hè?

Aangereikt bloempje zelf planten

--- Alles is aan een kosmische wet gebonden, daar ben ik het wel mee eens. Maar het ligt toch ook wel vaak aan de

godsmensen die momenteel op aarde zijn. Eenzelfde als in de tijd van Jezus is bijvoorbeeld Sai Baba, die heel zijn licht uitstraalt naar alles wat gebeurt, naar elk deeltje van de kosmos en zeker naar elk mens, die met hem verweven is. U had het over die harmonie in jezelf. Ik heb daar veel over gelezen, maar totale harmonie is pas mogelijk na dit leven. Dan zijn we pas in een totale harmonie, wanneer we ons ego geheel op kunnen geven, zonder dat de persoonlijkheid in opspraak komt.

Z. Wat is het essentiële punt dat u wilt vragen?

--- U wilt het eigenlijk zo stellen als: ik geef een bloemetje, om het aan te kunnen nemen. Maar ik heb zelf ervaren dat het zo is, dat we van iemand iets cadeau krijgen.

Z: Dat bloemetje dat ik aanreik is niet alleen maar om aan te ruiken of omdat het een mooi bloemetje is, nee, dat is om het in je hart te planten. Het bloemetje dat ik aanreik, betekent dat je daar vanuit je zelf, dus niet vanuit mij, maar helemaal vanuit jezelf, iets mee kunt gaan doen, òf niet. Dat is jouw vrijheid. Ik zeg dat ik het aanreik als een bloemetje, omdat ik duidelijk wil maken dat het niet een 'must' van mij uit is, of een jou willen beheersen, maar dat het een aanreiking is waar je vanuit je eigen diepste vrijheid wel of niet mee kunt gaan werken.

Maar het houdt wel in, dat wanneer je dat bloemetje aanneemt en het misschien in je hart wilt planten, dat dat dan consequenties heeft. Want het betekent dat je je daar dan voor wilt openstellen en dat je vanuit je eigen zijn, vanuit je eigen vrijheid en alles wat je hebt en bent, mee kunt gaan werken.

--- Uit de geestelijke wereld, die totaal één is, komen af en toe tegenstrijdige dingen tevoorschijn.

Ik denk dat ieder mens soms een kanaal mag zijn voor een ander. Ieder mens ontvangt en mag weer geven. Maar mag dat geven zonder meer gebeuren?

Sommigen zeggen: - dat is de tegenstrijdigheid van de geestelijke wereld - houd het voor jezelf, de ziel wordt toch aangeraakt door je eigenlijke innerlijk, door je gedachtegang, zonder dat je woorden hoeft te gebruiken.

De andere kant van de geestelijke wereld zegt: vertel, laat horen wat je mag ontvangen, wat bij jou is doorgekomen. Wat is uw visie daarop?

Z: Deze lezing onder andere. Datgene wat wel gegeven mag worden, komt, dat is ook gegeven. En datgene wat alleen bereikt kan worden door de aanraking in je eigen ziel, daar zal je zelf voor moeten zorgen. Maar dit is dan een hulpmiddel misschien om tot die aanraking te kunnen komen.

--- Als mensen een grote uitstraling hebben, heb ik het goed begrepen dat ze zich dan terug moeten houden? Ik vind het best mooi als mensen een grote uitstraling hebben.

Z: Dat is wat anders. Een grote uitstraling is iets wat uit het innerlijk van de mens komt. Maar een hele grote waffel en een houding van: ik weet het zo goed, dat is het ego. Daar zit wel een groot verschil in.

Verbinding tussen 'zijn' en denken

--- Hoe kun je de verbinding tot stand brengen vanuit het diepste zijn met het denken? Ik merk dat ik vaak in polen verkeer, óf ik denk, óf ik ben in mijn zijn. Dat strijdt met elkaar merk ik. Ik zoek een verbinding.

Z: In onze maatschappij, in ons leven, in de rationele mens van nu is dat tot nu toe een discrepantie. De bedoeling is dat de linker- en rechterhersenhelft met elkaar verbonden worden en dat naast het rationele, mentale wat de mens heeft, heel duidelijk het diepste gevoel, dus het 'zijn' tot uitdrukking gaat komen.

De emoties van een mens zijn de prikkels, de energieën, die hij nodig heeft om bepaalde inzichten te krijgen. Daar gaat het om. Als hij inzicht krijgt gebeurt dat met zijn verstand.

Dat inzicht krijgt hij, maar dan kan hij er nog niets mee.

Je kunt er pas iets mee wanneer je jezelf daarin kunt zien en herkennen en ook helemaal durft te accepteren. Dan kun je proberen je vrij te maken van de dwang waarom je zo bent en zo reageert.

Ik zal voorbeelden noemen.

Stel, je komt uit een gezin en je bent de jongste. Je wordt vaak onder druk gezet door de anderen, iedereen weet altijd alles beter, je telt niet zo mee. In jezelf ontstaat een grote miskennis.

Door de spirituele lessen die wij krijgen vanuit de begeleiding - ook dit zijn lessen, niet van mij maar van 'bovenaf' - kunnen wij veel leren. In deze mens die als jongste in een gezin komt, die zich miskend voelt, die het daar moeilijk mee heeft, zijn deze basisaspecten van miskennis al sterk aanwezig. Hij heeft dit leven gekozen om tot herkenning daarvan te kunnen komen en zich daardoor ervan te gaan bevrijden.

Dat klinkt dan als een mooi lesje in je hoofd, dat is prima, maar nu moet je het gaan doen.

Je zult situaties tegenkomen waarin het weer allerduidelijkst wordt hoe miskend je toch eigenlijk bent. En als je dan dit inzicht hebt, dan kun je daar iets aan gaan veranderen.

Bijvoorbeeld, je komt in een situatie waarin je weer niet gezien wordt door de hele familie. Als je daar dan heel boos om wordt, zend je een enorme energie uit waardoor je eigenlijk dat karmische aspect continueert. Je houdt het in stand.

Je hebt nu een ander inzicht gekregen, dus je wilt er anders mee werken. Maar het doet toch best pijn, het is flink naar binnen geslagen. Daar kun je niets aan doen, dat moet je laten gaan. Daar mag je best om huilen, daar mag je boos om zijn. Maar vanuit dit inzicht, ga je niet meer een terugzending

doen. 'Terughoudendheid past u'. Het ego van elk mens zou reageren met terugdoen, boem, pats. Nee, dat is wat bedoeld is met 'de linkerwang'. Dus dat juist niet, zodat je daardoor al iets daarvan transformeert.

De inslag en de boosheid en het huilen en alles, oké, dat is nog een deel van het niet kunnen hanteren, maar wanneer je begint met te veranderen en niet terug te slaan, terug boos te zijn, dus niet die karmische uitstraling uit te zenden, dan gaat er al iets veranderen in het hele 'energiepakket'.

Daardoor wordt het steeds, ik wil niet zeggen gemakkelijker, want eerder worden de testen juist groter, maar je krijgt steeds meer kracht. Eigenlijk zijn dit testen die de persoonlijkheid aan het hoger zijn oplegt.

Tot je op een gegeven moment zegt: 'Hé, ik ben helemaal niet miskend. Wat ze ook tegen me zeggen of doen, ze doen maar, dat is hun verantwoordelijkheid'.

Continuïteit van bewustzijn

--- Als ik het goed heb begrepen dan had een vraagsteller hiervoor een vraag over het woord harmonie. Eerder zei iemand dat volledige harmonie slechts na dit leven mogelijk zou zijn. Mijn vraag is of u hierover nog iets kan zeggen.

Z: Kijk eens, een totale overgave, dat heeft de Avatar Jezus van Nazareth bereikt. In zijn totale overgave kon hij de liefde realiseren, waardoor hij de poort van vrijheid werd voor het transformeren van het karma van de gehele mensheid.

Ik denk niet dat iedereen dat zo kan bereiken. Misschien in fasen van veel levens. Maar in elk mens is in elk leven een bepaalde mate van deze overgave bereikbaar. In gradaties van niveaus van bewustzijn, werd er gezegd.

Zo zijn in elk leven in de omstandigheden en de aspecten waaruit dat leven is opgebouwd, vooral in de lagere natuurrijken, dus in de onverloste delen van de ziel, die aspecten opgenomen waardoor de mens in dit huidige leven, in dit

unieke zijn wat hij nu is, een bepaalde mate van overgave kan bereiken. Wat gezegd werd, dat dat pas na dit leven kan, is niet waar.

Ik zei al dat, wanneer een mens overgaat, sterft, hij niet plotseling een engeltje op een wolkje wordt. Het bewustzijn blijft bestaan zoals het op aarde is geweest. Dit bewustzijn blijft, los van het biologische, het fysieke functioneren bestaan, met alle indrukken die het zich in het leven heeft vergaard.

De mens die sterft, overgaat, komt eerst in een fase waarin hij een bepaalde heling krijgt. Ik heb gezien dat dat een zachtgroene omgeving is waar grote liefde heerst, waar pijn, wanhoop en eenzaamheid in een bepaalde heling komen. Daarna heeft hij dan de kracht om al datgene te gaan verwerken wat in zijn leven niet van licht was.

--- Kan de nabestaande iemand vasthouden die gestorven is doordat hij zo vasthoudt aan het gemis? Belemmert hij dan de ander?

Z: Zo boven zo beneden. De mens die sterft met een groter bewustzijn van leven na de dood, van continuïteit van bewustzijn, van geest, wordt minder dwangmatig beheerst door de fysieke aspecten tijdens zijn leven dan de mens die nooit van dit alles heeft gehoord. De mens die absoluut gelooft dat er na de dood helemaal niets is, die gelooft dat hij in zijn graf moet blijven wachten totdat hij wordt opgeroepen bij de opstanding, heeft het als overgegane moeilijk. Maar ook die mensen krijgen eerst hulp. Ook zij krijgen eerst het licht waarheen zij gaan, de heling.

Daarna begint de ontwikkeling van het bewustzijn. Wanneer zij zich vasthouden aan al datgene wat hen is meegegeven in hun hele leven aan traditie, aan patronen, aan geconditioneerdheden, is de weg naar het licht vrij moeilijk. Maar ook hiervoor is bescherming en liefde.

Wanneer een geliefd persoon overlijdt, dan heeft de nabestaande, al weet hij nog zoveel van dit alles, pijn, verdriet. Wordt dat verdriet te persoonlijk, dus vanuit het ego, vanuit de eigen pijn, eenzaamheid, wanhoop, uitgezonden naar degene die is overgegaan, dan houdt dat de overgegane vast, na die periode van heling.

Daarom ook is het vanuit de kosmische wetten niet goed om geesten op te roepen, om overledenen vast te houden, om steeds daarmee bezig te zijn. Hoe groot je verdriet ook is, laat niet je ego prevaleren: 'terughoudendheid past u'. Laat je werkelijke liefde overwinnen. Het beste is om degene die nu een andere weg moet gaan los te laten!

Nu de vraag wat mediums doen, met 'reddingsseances' en dergelijke, voor overgeganen die zo onbewust zijn dat zij eigenlijk niet beseffen dat zij niet meer in de stof leven. Zij helpen hen, bidden voor hen en geven hen de raad om 'daar' om hulp te vragen.

Want begrijp goed dat de heling, die ik gezien heb in die zachtgroene gebieden alleen de eerste dagen na de overgang plaatsvindt en dat daarna die overgegane vrij wordt gelaten om zelf zijn eigen lichtweg te gaan. Want ook dáár, en juist daar, heerst vrijheid.

De mens als totaliteit van wat was, is en zal zijn

--- Wat mij bezig houdt is: ben ik wat ik wezenlijk ben, ondeelbaar? Ik bedoel: als ik dit leven verlaat, dan val ik in de oceaan als een druppel en als ik herboren zou worden, zou diezelfde druppel dus weer terug moeten komen. Of komt er dan een druppel, die samengesteld is uit verschillende andere druppels?

Z: Elk mens is een totaliteit van wat is geweest, wat is en wat zal zijn. Dat is één eenheid. In ieder leven wordt in de materie gerealiseerd wat al is. Dit is mystiek, misschien moeilijk te begrijpen.

Ik zal het op alle mogelijke manieren proberen uit te leggen. Het betekent dat elk mens in zichzelf een totaliteit is, met veel aspecten. In ieder leven in de materie komt een deel van al die aspecten, van die hele totaliteit, in een unieke setting tot uitdrukking.

Voordat u terugkeert, nog op de weg van gaan naar het licht, raakt u als het ware schillen kwijt. Die schillen bestaan uit dat wat u in het leven zelf hebt opgebouwd. Dus u gaat over, u heeft dit bewustzijn, toch zult u daar, na een korte poos van heling, op uzelf worden teruggeworpen om uw eigen weg van licht te gaan.

Tijdens die eigen weg van licht is het uw opdracht om dat wat u in de materie - toen u nog deze mens was die u bent - heeft vastgehouden, schuld, twijfel, angst, enz. te gaan uitwerken. De vreugde telt niet mee, want dat was hierbij de kracht waarop u kon leven.

Bij iedere vrijmaking is het alsof er een schil van je afvalt. Uiteindelijk komt de ziel - u dus - weer in het grote kosmische vuur terecht.

De wedergeboorte, de reïncarnatie, is niet iets dat pas gebeurt bij de volgende sprong uit het grote vuur, nee, het gebeurt in de tussenperiode waarin u bezig bent met het af leggen van de (emotie-)schillen. Het loslaten van de schillen die u daar aflegt door inzicht, moet u dan in een nieuw leven op aarde realiseren.

Inzicht alleen daar, is niet genoeg. Het is de basis voor een nieuwe setting van die unieke mens die u dan zult gaan worden. En uiteindelijk - en hoelang dat duurt weet ik echt niet - is de mens zo bevrijd van al die schillen dat hij terug kan in dat grote vuur. Wat dan gebeurt weet ik niet.

--- Ik zit er nog mee dat mensen hier op aarde niets weten van de schillen die ze afgelegd hebben en hoe ze hier op aarde weer verder moeten.

Z: Als wij wel zouden weten van alles wat we uitgespookt hebben in andere levens, dan zouden we dit leven absoluut niet kunnen dragen. Dit is één van de redenen waarom ik - hoewel ik vroeger zelf regressie deed met cliënten - me daar toch van heb teruggetrokken. Ik doe het alleen maar (ik heb geen praktijk meer hoor, maar als er eens kennissen of vrienden komen) wanneer het echt, echt, heel erg noodzakelijk is om iemand te bevrijden van een bepaalde druk.

Maar wat veel gebeurt, en waar ik toch een beetje een waarschuwing voor moet geven, is dat er veel te gauw wordt gezegd: ik zie dat jij de bijvrouw van farao die en die was, en dit of dat deed en grote macht had, of wat dan ook. Wat heeft dat nu voor zin? Daar ga je over nadenken, daar krijg je allerlei emoties van. Daardoor word je weggetrokken van wat je nu hebt te doen en dat is al meer dan genoeg.

Ik denk dat we reïncarnatie op een heel andere manier kunnen benaderen. Dat wij kunnen begrijpen dat de eindeloze liefde Gods en de genade ons juist niet laten weten wie we allemaal zijn geweest. Komen die beelden op natuurlijke wijze bij jezelf naar boven, dan heeft het je iets te zeggen over het functioneren van nu en bepaalde aspecten die je nu eens onder de loep zult moeten nemen.

Maar als je van buiten af geconfronteerd wordt met de meest merkwaardige gegevens, dan vind ik toch dat men heel scherp moet kijken naar: wat heb ik hier nu eigenlijk aan, wat heeft het mij te zeggen, wat kan ik ermee doen en wat moet ik maar loslaten?

Het is dus van belang dat wij niet al die (emotie-)schillen weten. Een diepere mystieke reden is, dat wanneer wij alles zouden weten, wij ons daarvan zouden bevrijden vanuit ons mentale, rationele gebied om ons zo mooi mogelijk te maken. Maar ik zou haast zeggen dat telt niet, want het moet gebeuren uit je diepste zijn. Dat is heel wat anders. Dat is vanuit je diepste gevoel, je eenheid met het goddelijke.

En dus niet alleen met wat je denken je aangeeft. Want ook het denken is een stoffelijke realisatie.

--- Ik ben bang dat je dan weer in dezelfde fouten terecht komt.

Z: Dat gebeurt inderdaad vaak. Het gebeurt, als je je niet bewust bent van wat je in dit leven onvrij maakt en beheerst en overheerst, waardoor je heel gekleurd in dit leven functioneert en vaak helemaal niet zoals de eenheid Gods die je in jezelf bent.

Dus die angst is wel reëel. Je moet het echter niet als een angst bij je laten zijn, want dat verstikt juist weer je kracht om het te veranderen. Dus doe dat alsjeblieft niet.

--- Ik heb een merkwaardige ervaring gehad. Ik hield erg veel van mijn vader, die vrij plotseling overleed. Ik was toen toch al wel vrij oud, dus het was heel normaal dat hij overleed. Dat had ik ook in mijn gedachten, daar was het al klaar. Maar zijn dood kwam toen eigenlijk zo snel dat ik op een gegeven moment vanuit mijn keukenraam hem in mijn tuin zag, zoals hij vroeger ook in mijn tuin bezig was. Ik weet niet of ik dat opgeroepen heb, ik hield erg veel van hem. Ik heb hem twee maanden gezien. Toen is hij weggegaan. Het was heel vreemd, ik stond achter het raam, ik was aan het afwassen of zoiets, dan keek ik op en dan zag ik hem. Het was net of we elkaar aankeken, en even later was hij weer weg. Nogmaals, ik heb hem helemaal niet vast willen houden, tenminste zeker niet met mijn gevoel. Maar toch heeft dat mij erg veel vreugde gegeven dat ik hem gewoon nog zag.

Z: Vanuit de liefdevolle begeleiding vanuit de sferen wordt nu aan de hele mensheid duidelijk gemaakt dat bewustzijn blijft bestaan, ook na de stoffelijke dood.

Steeds meer mensen zijn paranormaal begaafd. Het is gewoon normaal, want ieder mens heeft dit. Wij komen vanuit die sferen. En omdat het collectieve bewustzijn hier steeds meer voor opengaat, beginnen we individueel ook steeds

meer onze eigen ervaringen te krijgen. En zij blijven bestaan, in een bepaalde fase, zoals ik net heb uitgelegd. Toen hij u overtuigd had van: kijk, ik ben er, mijn bewustzijn is er, toen dat goed tot u was doorgedrongen, is hij weggegaan. Het is mij ook gezegd dat alles en iedereen in de sferen, zowel krachten van licht en duisternis, samenwerken om in de mensheid een nieuw bewustzijn te brengen. Hiermee wil ik het beëindigen, want ik hoor dat er gevraagd wordt een visualisatie met u te doen.

Visualisatie

Probeer nu al die woorden, alles wat je hier gehoord hebt los te laten, je te concentreren op je eigen menszijn. Dat is niet egoïstisch, want wanneer je jezelf in licht brengt, straal je licht uit en kun je zo, zonder dat je dat als persoonlijkheid, als ego wilt, meehelpen aan het bouwen van de piramide van licht.

Concentreer je op jezelf, de mens die je bent, met al je licht- en schaduwkanten. En wees dan nu vanuit je hart bereid jezelf te accepteren. Wees toch dankbaar dat je juist deze mens bent. Want alleen op deze, jouw eigen unieke wijze, kun je je levenslessen leren.

Vanuit deze dankbaarheid, die een prachtige vreugdetrilling is die je uitzendt, kijk je dan nu naar binnen, naar jezelf. En zie naast de mens die je in je uiterlijk bent, een stil klein licht in je hartchakra, in je hartcentrum. En in dit stille kleine licht, dat heel onaantastbaar is, daar plaats je nu, vanuit je vreugdevolle acceptatie dat je bent die je bent, je eigen gezicht. Je eigen gezicht, heel stil, heel sereen, in deze kleine witte vlam. Dit ben jij ook, dit ben je altijd. Dit is je ware ik, dit is je hoogste krachtbron. Want dit licht in jezelf is het goddelijke zijn in je. In jou ingebed. In jouw verschijningsvorm.

In dit licht, in deze eenheid ben je nu open voor datgene wat met iedere harteklop van ons leven gebeurt, de indaling van de hogere kosmische krachten, energieën, in de vorm van

een prachtige brede baan wit licht, indalend in ons kruincentrum, in ons bewustzijn. En nu maken we het bewust mee, dat wat aldoor gebeurt.

Wij zien hoe dit licht in ons bewustzijn veel verlicht, veel vrijmaakt, meer bewustzijn brengt. Grenzen kunnen daardoor verlegd worden, nieuwe horizonnen kunnen voor je opengaan, sta het toe, baad je in dit licht.

Laat het licht verder trekken, langs je achterhoofd, de kleine hersenen, opdat ook het denken hierdoor verlicht zal worden. Het licht trekt verder, langs je nek, de zuilen van Hercules, die je bewustzijn, je hoofd moeten dragen, langs je schouders. En het licht verlicht je lasten.

Langs je ademhalingsorganen, het geeft je nieuwe kracht om geestelijk dieper en ruimer adem te kunnen halen.

En het licht trekt verder langs je nieren, de wachters op de drempel, de schoonmaakposten. En het licht verschoont je in je oude karmische gebondenheden.

Het licht trekt verder naar je stuitcentrum, bevestigt je daar, juist als de unieke mens die je nu bent. Er is een grote dankbaarheid en vreugde in je, dat je deze mens mag zijn. Zo zend je het licht weer terug, het gaat nu langs je voorzijde, je vrouwelijk, je mannelijk zijn. En ook hier bevestigt het jou, geeft het je kracht om vanuit dit hogere zijn je man- of vrouwzijn te beleven.

Het trekt verder langs je solar plexus. Het brengt daar vrede, nieuwe kracht om al de oude pijn en gebondenheden te kunnen transformeren.

Het licht trekt verder en komt langs je hartcentrum. En daar, daar opent zich de gouden roos van het hart. En in deze gouden roos van het hart ontmoet je wederom het stille licht met je gezicht daarin. En weer voel je de eenheid, de diepte, de vreugde en de dankbaarheid dat jij juist deze mens mag zijn. Nieuwe kracht doorstroomt je, waardoor je liefdesvermogen weer gesterkt zal worden.

Het licht trekt verder langs je keelcentrum en je zult merken dat de woorden die je zult gaan spreken minder scherp zullen zijn, dat zij meer gedragen zullen worden door de kracht van de liefde.

En het licht stijgt op en komt naar je voorhoofdcentrum, daar wordt het een eenheid met je hoger zijn.

En zo ben je dan nu in Gods heilige naam,
in jezelf, door jezelf, gekomen
tot je diepste acceptatie in vertrouwen
tot je diepste vergeving in liefde
tot je diepste genezing in eenheid.
AUM.

Het is goed om nu terug te keren in je persoonlijkheid op deze stoel, haal maar een paar keer diep adem, laat het bloed weer stromen en weet dat alleen zo tot je gesproken kan worden, omdat in jou de basis hiervoor klaarligt. Dit is van jou.

EENZAAMHEID

Veel mensen gaan open voor spirituele dimensies.

Dimensies waar ze nooit mee in aanraking zijn geweest, een innerlijk weten, een geconfronteerd worden met innerlijke belevissen, een plotseling begrijpen, weten, voelen dat er meer is dan ze gedacht hadden.

Wanneer je daarvoor opengaat, geeft het vaak verwarring en een gevoel van eenzaamheid. Alsof je ergens bent buitengesloten, alsof je, ik noem het maar op een manestraal zit en niet meer in het gewone dagelijkse leven past.

De mensen om je heen kunnen je niet meer volgen, begrijpen helemaal niet waar je toch in hemelsnaam mee bezig bent, waardoor het kan gebeuren dat je in een isolement raakt.

We richten ons op drie aspecten van het eenzaam zijn:

fysiek, je bent alleen en voelt je daardoor eenzaam;

emotioneel, het alleen zijn heeft invloed op je emoties, het geeft soms pijn, maakt je verdrietig, vaak ook depressief;

mentaal, in het denken: wat doe ik nou helemaal alleen?

Ben ik alleen op de wereld?

Iedereen kent dit soort gedachten.

Als een overkoepeling is er het leren hanteren van de eenzaamheid in deze drie dimensies in onze menselijke persoonlijkheid, vanuit geest, vanuit diepere gevoelswaarden, vanuit diepere beleving in jezelf. Waarom voelt een mens die opengaat zich plotseling zo buitengesloten, zo eenzaam?

Omdat in onze haastige jachtige wereld van materie, weinig of geen aandacht, haast geen innerlijk beleven meer aanwezig is.

Diepere spirituele dimensies

Opengaan voor diepere spirituele dimensies in jezelf:

Je eigen intuïtie gaan ontdekken, zien hoe er een bepaald telepathisch contact kan zijn met andere mensen. Gaan ervaren hoe datgene wat jij in jezelf uitzendt, weer terugkeert naar jou toe. Meer inzicht in deze dingen, meer

achtergrondinformatie en daardoor innerlijk steeds dieper daarin meegaan in je gevoel.

Ik ken, vanuit mijn eigen belevenissen, de moeite om in dit leven in je gewone 'zijn' te blijven staan en in deze diepere beleving in jezelf mee te durven gaan.

Dat vergt moed. Moed om de aspecten in je persoonlijkheid te durven loslaten die je in je menselijke zijn veelal bepalen in je denken, je emoties en in je fysieke lichaam. Je wordt erdoor beïnvloed en gemanipuleerd.

Dat vraagt in jezelf een mate van: ik wil dit aangaan, ik durf hierin te gaan en ruimte te maken in al datgene wat me te diep raakt, teveel bindt aan materie. Dan zal je merken dat er door die ruimte meer plaats, vrijheid en zelfs meer vreugde voor het opengaan komt. Er hoeft daarvoor geen angst te zijn. Je hoeft je niet anders te voelen dan de ander of je niet gezien of niet herkend te voelen door de ander, dat is niet nodig.

Dat we ons zo gaan voelen, de eenzaamheid op die manier gaan beleven, komt omdat we gewend zijn om mee te gaan als mens in een bepaalde tredmolen, een bepaalde conditionering van het denken, van emoties, van het hele leven.

Het idee dat altijd wanneer een mens een nieuwe weg wil inslaan, hij daarin als het ware alleen komt te staan.

Hij is zolang alleen, totdat hij gaat zien dat hij zelf de ruimte in zich moet gaan creëren om die nieuwe weg weer in de oude in te passen.

Het klinkt vreemd, je krijgt een nieuwe weg, nieuwe inzichten en toch moet je die gaan inpassen in jouw gewone menselijke zijn. Anders heeft het ook geen nut, vervreemdt het je van je eigen menselijke zijn. Daar hebben we niets aan, dan is deze beleving van spirituele dimensies iets wat zweeft en geen voeten krijgt in de aarde. Daar kunnen we in onze maatschappij niets mee, dan dragen we ook helemaal niet een steentje bij aan een verandering in onze maatschappij.

Wij hebben dus absoluut de verantwoordelijkheid om, wanneer wij opengaan voor deze spirituele dimensies, dit in ons huidige, menselijk zijn en beleven van elke dag, in te passen.

Bewustzijn voor spiritualiteit wordt groter

Over de hele wereld, ook in Nederland, wordt het bewustzijn voor nieuwe spirituele dimensies steeds groter. Het verschil van nu met toen ik met deze lezingen begon, is heel groot.

In het collectieve bewustzijn is een onstilbaar verlangen gekomen naar een diepere dimensie, naar een innerlijk werkelijk beleven van wat wij dan God noemen.

Jonge mensen vinden dat vaak een wat ouderwets woord, laten we het de oerbron noemen, onze eigen engel, de oerkracht, het innerlijke hoger Zijn.

Er is een verlangen dat, naast datgene wat je bent en doet in de maatschappij, er nog iets meer moet zijn. Het is alsof we aan het plafond zitten van al ons kunnen, van al het bezit, alles wat we hebben, weten en doen: 'Is dit dan alles? Is er niets meer? Is het dan soms alleen maar wat wij leren in de kerken? Voor de zondag en dan verder is het klaar?'

Nee, het is iets dat wij altijd in onszelf meedragen. Het is de diepste innerlijke verbinding met het hoger Zijn, iets dat werkelijk leeft in ons, dat werkelijk in ons bestaat.

We krijgen het niet meer van buitenaf naar ons toe, het is iets wat echt in ieder mens aanwezig is. Deze energie die over de hele wereld gaat, is zo groot dat het zich gewoon baan breekt. Het gaat dwars door alle oude vormen van religie, geconditioneerdheden, alles wat we hebben meegekregen heen, opdat er ruimte, een verlangen om méér te weten, komt.

Innerlijk weten

Niet alleen te weten met je verstand, maar vooral innerlijk te weten, te voelen: ik ben werkelijk een deel van dit grote geheel, een deel van de schepping en de schepper zit in mij.

Ik ben ook mijn eigen creator. Vanuit mijn eigen goddelijke oorsprong ben ik mijn eigen creator, voor al mijn eigen creaties in dit leven. Alles wat ik heb meegemaakt, heb meegekregen zijn de hulpmiddelen.

Soms lijkt het leven voor ons heel negatief, met veel lijden, eenzaamheid en pijn.

Eenzaamheid door dood, door scheiding of gewoon omdat je altijd alleen bent en het net lijkt of niemand van je houdt.

Toch kan deze eenzaamheid juist dat verlangen om tot de werkelijke eenheid in jezelf te kunnen komen, nog dieper en duidelijker in je bewustzijn brengen.

Nu klinkt dit natuurlijk groots: eenheid met dat goddelijk zijn in jezelf. Mooie woorden, prachtig allemaal.

Maar wat betekent het werkelijk in ons leven?

We zijn toch allemaal gewone mensen, die in ons eigen kleine leven dat dan ook moeten ervaren. Een heleboel mooie woorden en heel veel esoterische kennis, maar waar gaat het werkelijk om?

Het gaat erom dat er in de mens zo'n diepe beleving van dit werkelijke eenheid-zijn in zichzelf komt dat hij daardoor de kracht, moed en durf krijgt om dat ook in de maatschappij te brengen, waardoor er daar verandering kan gaan komen.

Energievelden

Die verandering duurt even, dat gaat niet zomaar. Maar dan - wij zijn energieën, wij zenden energie uit - komt er in onze energie-uitzending, in onze uitstraling zo'n grote verandering, dat er een heel grote kracht gaat komen.

Hoe kan dat?

Eigenlijk is het kosmische natuurkunde. Het betekent dat wij in de energievelden - die wij mensen zijn en creëren door ons mentaal en emotioneel beleven - deze energieën zodanig positief kunnen transformeren, dat deze zich een weg zoeken. Zij conformeren zich dan met dezelfde soort energieën.

Dus hoe groter de durf, het verlangen, de moed van de nieuwe mens is om deze innerlijke beleving tot werkelijkheid te maken, hoe groter de kracht is die daarvan uit zal gaan. Uiteindelijk zal er daardoor - vraag me niet hoe lang dat duurt - verandering kunnen komen in al de duisternis, in het kwaad, in geweld en liefdeloosheid.

Dan zullen jullie zeggen: dat is mooi, maar nu mijn eenzaamheid. Toen ik openging, ontviel iedereen mij, toen moest niemand mij hebben. Hoe komt dat nou?

In de jaren dat ik hiermee bezig ben heb ik gemerkt hoe mensen, helemaal goed bedoelend en werkelijk vanuit hun verlangen naar diepere beleving binnen deze spirituele dimensies, heel erg vanuit hun eigen ego bezig waren. Hierdoor kregen zij precies niet datgene naar zich toe waar zij zo naar verlangden. Waarom?

Zij gingen zich vanuit hun ego daar helemaal op toeleggen. Toeleggen om daardoor aan de begeerte te kunnen voldoen om tot hoger weten, meer kennis, een hoger niveau en noem maar op, te kunnen komen.

Zo werkt het negatief. Dat werkt zodanig dat een ander die dat ervaart - want dat straal je uit - zich een hoedje schrikt en zich absoluut terugtrekt. Dat geeft pijn en verdriet.

Wanneer je kennis neemt van spirituele zaken, dan kun je besluiten: ik hoef dit niet. Maar iets, een energie, blijft er hangen. Die werkt in je door en je gaat misschien tegen wil en dank open.

Maar hoe werk je daar dan mee? Hoe maak je jezelf gelukkig daarin? Want daar gaat het toch om. Niet alleen dat je daar gelukkig in bent, maar dat je het geluk dat je zelf hebt, uitstraalt. Je helpt dus mee aan het bouwen van een andere, liefdevolle wereld.

Dit is erg belangrijk, want al datgene wat ons wordt gegeven, met de begeleiding die wij allen krijgen vanuit de sferen, is daarop gericht.

Je hebt, vanuit de spirituele dimensies, werkelijk begeleiding. Ook al zie je haar niet, hoor je geen stem, zie je geen beelden of visioenen. Waarom is dat?

Alles is één

Het is van het hoogste belang, zo werd vanuit de sferen uitgelegd, dat de mensheid nu gaat beseffen dat al wat is geschapen een eenheid is. De werelden - de ongeziene werelden en de wereld waarin wij leven in de materie - zijn in wezen een eenheid. De materiële wereld is een spiegel van de geestelijke wereld.

Waarom is het nu dan pas zo belangrijk dat dit besef bij de mensen doordringt? Omdat er - ik vind het vervelend om het zo te zeggen - in de niet zo verre toekomst veel gaat gebeuren over de gehele wereld, dat wij werkelijk alle krachten in onszelf moeten mobiliseren. Alle liefde in onszelf, alle mededogen met de ander, alle warmte die wij als mens hebben, alle vreugde die wij kunnen opbrengen, moeten mobiliseren om datgene het hoofd te kunnen bieden wat er allemaal komt.

Onstilbaar verlangen naar die eenheid

Deze harde noodzaak wordt gebruikt om in de mens dat grote, onstilbare verlangen tot bewustzijn te brengen. Het onstilbaar verlangen naar die eenheid in onszelf. Hoe vertaal je dat?

De één zal het vertalen door te denken dat hij het in nog meer lawaai, drukte, bezit, bevestiging, liefde zal kunnen vinden. Voor een deel natuurlijk wel. Maar het verlangen op die manier drijft ons juist tot steeds groter vorming en energie-uitstraling naar begeerten, begeren van stiling van dat verlangen.

Heus, in het begin denk je dat je het altijd van de ander moet krijgen. Dat is niet waar, het zit in je en het kan alleen vanuit

jezelf. Alles wat van buiten naar je toekomt, leed en vreugde, zijn de hulpmiddelen om daartoe te kunnen komen.

Houd die punten vast: hebben wij altijd van buiten af stilling, satisfactie van ons eigen verlangen nodig? Zijn wij eenzaam wanneer wij merken dat wij dat niet meer zo nodig hebben? Want dat is ook inherent met het opengaan. Dan merk je ineens van alles wat van buiten naar je toekomt. O ja, het kan heerlijk zijn, je kunt daar bepaalde momenten heel gelukkig mee zijn. Toch is er nog iets.

Wat is dat iets dan?

Het zijn de volgende aspecten:

Hangt mijn eenzaamheid werkelijk af van wat de ander naar mij toebrengt of van mijn omstandigheden?

Is het niet iets dat veel dieper in mijzelf ligt?

Ben ik niet de enig aangewezen persoon om dat te kunnen verlossen, te transformeren?

Of ben ik afhankelijk van de ander, van de omstandigheden, van esoterische kennis of van inspiratie van buitenaf?

DIALOOG

--- Ik vind die eenzaamheid meer iets voor een psychiater, ik geloof niet dat mensen het zelf op kunnen lossen.

Z: Ik houd deze opmerking even vast, graag nog twee aansluitende vragen.

--- Ik heb zelf de ervaring, dat als je alleen bent je niet eenzaam hoeft te zijn. Maar ik vind alleen zijn wel heel saai.

Z: Nog een vraag graag die hier verder bij aansluit.

--- Is het zo dat je eenzaam bent omdat je je eigen pad dat je bewandelt, met niemand kan delen? Wel een hoop heel andere dingen zoals vreugde die je zelf ervaart, maar je moet toch je eigen weg bewandelen. Dat vind ik eenzaamheid.

Z: Het schijnt zo dat eenzaamheid alleen door de psychiater opgelost kan worden. Het schijnt zo, zeg ik, want het is niet waar. De psychiater of psycholoog kan natuurlijk bepaalde hulp bieden, maar dat gevoel van veiligheid, wat die eenzame mens ontbeert, kan niemand anders geven, ook geen psychiater of psycholoog.

Pad van inwijding

Dat je toch alleen je pad moet bewandelen sluit hierbij aan. De mens van nu gaat langzaam beseffen dat hij een pad van inwijding gaat. Het klinkt heel groot, maar wij mensen komen op aarde als inwijdelingen, ons leven is één pad van inwijding. De mens kan alleen zelf op dat ene pad lopen. Wanneer iemand opengaat en tot dit inzicht komt, gaat hij ervaren dat het een wat eenzaam pad is, dat is waar.

Maar dat hoeft hem niet in pijn, in leed, en dergelijke te storten.

Het heeft te maken met hoe wij omgaan met het besef dat wij alleen op de wereld komen, alleen sterven en in wezen alleen ons eigen pad lopen. Daar kan dan je relatie, je man, je vrouw, je vriend bij zijn om vreugde en leed te delen, zeker. Maar jouw eigen aandeel is alleen.

Wij hebben helemaal niet geleerd dat wij in wezen mensen zijn die veel kracht in ons hebben en een mate van hoger Zijn, van scheppingsenergie, zodat wij dat aankunnen en ook juist aanmoeten.

Nu de vraag dat als je alleen bent, je niet eenzaam hoeft te zijn, maar dat het wel saai is.

Ja, dat vind ik ook. Ik ben ook alleen. Maar wat is saai? Als de omstandigheden zo zijn en je kunt ze niet veranderen, dan kun je ten onder gaan door steeds hierover te piekeren. Denken aan alles wat je mist, is echt negatief.

Als je je denken zou gaan richten op wat je wèl hebt en wat er wèl is, dan krijg je daardoor innerlijk meer ruimte. Je emoties zullen niet meer zo met jezelf op de loop gaan. Dit is het hanteren van je denken.

De eigen krachtbron

Wat ik heb gemerkt - waar ook psychiaters met mij over hebben gesproken - is dat er in de psychiatrie, die zeer analytisch werkt, een lacune is in het de mensen leren, om vanuit de eigen krachtbron met hun problematiek, hun eenzaamheid, te gaan werken.

Dat zal niet overal zo zijn, maar dit is wel iets - zo werd mij dat door psychiaters gezegd - wat leeft in de reguliere hulpverlening. Wanneer het besef doordringt dat er in ieder mens een innerlijke krachtbron is, een oerenergie, het goddelijk zijn, dan hoeft al dat negatieve, die pijn, wanhoop en eenzaamheid, een mens niet meer zo in zijn greep te hebben.

Herkenning

--- Wanneer ik een heel moeilijke periode heb, krijg ik door wat ik nu hoor een eenzaam gevoel, terwijl ik dat zo niet ervaar. Ik vind dat wanneer je in het proces bent, er altijd mensen om je heen zijn waar je een stuk herkenning in vindt, dat met elkaar deelt, waardoor het anders wordt.

Z: Ja, dit is weer een andere belichting van hetzelfde aspect, heel goed.

--- Ik wou vragen of u eenzaamheid als iets negatiefs opvat.

Z: Nee, dat zie ik niet negatief.

--- Ik merk dat als ik opensta voor anderen, dat ik dan op andere gebieden weerklank krijg. Terwijl als ik denk: 'ach, daar weten ze niets van, dat is van mij' ik me als het ware afsluit. Dat ervaar ik als heel gunstig.

Z: Wanneer je bezig bent met deze verdieping in jezelf, met deze spirituele dimensies, met het inzicht krijgen, dan kan het gebeuren dat je contact krijgt en mensen aantrekt die met hetzelfde bezig zijn, waardoor je helemaal geen gevoel van eenzaamheid hebt. Die andere mensen beleven hetzelfde beleven als jij. Dat kan alleen wanneer je dat zodanig doet dat je die ander niet, als de persoon die hij is, afstoot en tot defensie dwingt.

Ik zal dit nog dieper uitleggen. Blijkbaar heb je mensen ontmoet waarmee je hierover kunt praten, waarmee een bepaald contact is en jullie je bij elkaar prettig voelen. Dat houdt in dat de één het niet vanuit het ego benadert, waardoor de ander zich niet gedwongen ziet zich te verdedigen.

Je terughoudend opstellen

Wanneer wij iets hebben dat wij heel erg mooi en groots vinden en dat teveel poneren, het altijd als nummer één in elk gesprek stellen, dan vinden mensen je bijzonder onaangenaam. Wanneer je dat doet met deze spirituele dingen, die zo subtiel zijn en zo diep gaan, dan is het effect nog groter. Want het is dan niet te vatten voor de ander die niet dezelfde beleving heeft. Dus wat houdt dit in?

'Gij zult enige terughoudendheid betrachten', werd gezegd. Gij betekent altijd dat Ze je op het hogere in jezelf aanspreken. Ik hoorde dit zeggen na een tijd dat ik het moeilijk had gehad: ik had zo mijn best gedaan en het werd helemaal niet leuk ontvangen. De terughoudendheid zit hierin, dat ieder mens in zijn levensinwijding absoluut stap voor stap zijn eigen stapjes moet maken. Dus zelf door al deze aspecten van die spiritualiteit heen moet gaan. Je mag een ander wel iets aanreiken, dat doe ik ook, maar verder is ieder totaal vrij om er wel of niet iets mee te doen, dat is van jezelf.

Als je het op zo'n manier beleeft en het op zo'n manier kunt uitstralen, dan zal je geen afkeer wekken of weerzin kweken.

Maar wanneer er iets in jezelf belang bij heeft dat de ander het zomaar gelooft, of iets zomaar zal doen zoals jij dat wilt, dan werkt het niet. Dan komt het verdedigingsmechaniek van die ander in actie.

Angst voor eenzaamheid

--- Waar komt de angst voor eenzaamheid vandaan?

--- Ik kom verschillende mensen tegen die zo ontzettend in hun angst zitten voor eenzaamheid, daar zo verstrikt in zijn, dat alle vormen van advies geen zin hebben.

--- Ik heb ook een moeilijke periode gehad. Nu ben ik zover dat ik zelf denk: ik heb het gevonden. Ik zocht de oplossing altijd bij de ander, maar nu denk ik: 'Ik zal moeten omgaan met wat ik heb, wat ik ben en kan'. Ik krijg daar nu wat vat op, krijg daar vrede mee en kan daar beter mee omgaan. Het lost een deel van mijn eenzaamheid op.

Z: Waar komt de angst voor de eenzaamheid vandaan?

Hoe komt het dat die angst voor eenzaamheid en de eenzaamheid zelf iemand echt tot aan de rand van de afgrond kan brengen? Dat heb ik in mijn praktijk ook meegemaakt. De angst voor eenzaamheid is de mens aangeboren.

Want eigenlijk weten jullie allemaal, bewust of onbewust, dat ieder mens een spiritueel wezen is en dat iedereen in zijn leven een weg van inwijding volgt.

De angst is aangeboren. De weg van eenzaamheid is onontbeerlijk. Ik bedoel niet dat jullie allemaal eenzaam moeten gaan worden. Maar het zijn in jezelf, het niet meer afhankelijk zijn van omstandigheden of mensen, van emoties van buiten naar je toe, negatief of positief, houdt in dat de mens op zijn diepste zelf wordt teruggeworpen. Hij zal in een heel levende, werkelijke verbinding komen te staan met zijn eigen hoger zijn.

Dat houdt in dat hij zich, in een bepaalde mate, van zijn persoonlijkheidsverlangens, begeerten en de satisfactie daarvan, los moet maken, zich ervan moet bevrijden. Dat valt niet mee. Dit weet ieder mens onbewust.

Dan kom je met dit soort dingen in aanraking, krijgt daar inzichten over en dan weet je het bewust. Daarna komt de tijd dat je het kunt gaan hanteren.
Hoe?

Eerst word je overspoeld door emoties. Daarom noemde ik die drie aspecten: fysiek, emotioneel en mentaal. Je wordt overspoeld door de emoties van eenzaamheid. Je denken is daar de hele dag mee bezig. Je draait in een vicieuze cirkel rond.

Hier moet je uitkomen, want je weg van inwijding gaat verder dan deze drie-dimensionale actie. Jij als mens hebt zo'n grote mate van innerlijke kracht, dat je zelf hier doorheen kunt komen.

Maar, hoe dan?

Je kunt nu gaan leren - dat is de nieuwe spiritualiteit - dat jij in jezelf de kracht hebt om er doorheen te komen. Alles wat een ander je aanreikt aan hulp is mooi, daar kun je dankbaar voor zijn en het in vreugde accepteren, maar dat gaat maar tot een bepaald punt.

De mevrouw met de vraag hierover gaf aan dat zij heeft geleerd om het te hanteren, maar het heeft haar enkele jaren van verdriet enzo gekost. In wezen is dat verrijkend. Want het heeft haar veel gegeven, waardoor zij nu een bepaalde kracht heeft.

Dit geldt voor iedereen. Er kan dan een zodanige kracht zijn, dat je zelf je eigen leven maakt, want je wordt niet geleefd door wie of wat dan ook.

'Hoger zijn' is geest

--- Ik heb een beetje moeite met die term 'hogere zijn'.

Wat wordt hiermee bedoeld? Wat moet nagestreefd worden, het 'hoger zijn' of het 'lager zijn'?

Z: Het hoger zijn is in je, dat ben je, dat zijn wij allen. Maar we zijn ook het lager zijn.

Hoog en laag lijkt erg beladen. We moeten het even uit die beladenheid halen, onze taal biedt niet meer. Je kunt het geest en materie, geest en stoffelijke persoonlijkheid of ego noemen. Het gaat erom dat bij de incarnatie van de mens, in dit leven van inwijding, getracht zal worden om een bepaalde hereniging en vereniging - gemeenschap van geest en persoonlijkheid - te verkrijgen. Om op de weg van inwijding tot die vereniging te kunnen komen, ontmoet de mens in zijn ego, zijn persoonlijkheid, van alles wat op zijn weg komt om hem als het ware in zijn persoonlijkheid zo groot te maken, zodat hij daardoor niet meer dat hoger zijn zal herkennen en er zich niet meer bewust van zal zijn.

Dat moet namelijk, want door deze weg van lijden, die ook de inwijding is, komt hij uiteindelijk door de negatieve aspecten tot bewuste inzichten. Hierdoor kan hij tot de vereniging, de gemeenschap komen.

Laat ik het nog anders zeggen.

Als een mens incarneert heeft hij het hoger zijn, geest, en het lager zijn, persoonlijkheid in zich (geest en materie of geest en stof). De mens heeft de opdracht om in zijn leven een bepaalde vereniging tussen zijn hoger zijn en zijn menselijke persoonlijkheid, tot stand te brengen. De menselijke persoonlijkheid is een spiegel van de geest. In de menselijke persoonlijkheid, de spiegel waarin geest weerspiegeld wordt, heeft de materie de grootste rol, opdat de mens in de materie uiteindelijk geest zal kunnen brengen.

Dat klinkt paradoxaal. Het betekent dat de mens zich een grote mate van inspanning, durf, moed, levensvreugde en inzicht moet gaan verwerven, om te weten dat hij in zich dit hoger zijn, dit goddelijk aspect, is.

De inwijding is: om alle moeite, alles wat wij onszelf aandoen aan lijden, werkelijk in de materie van je menselijke persoonlijkheid te bevestigen. Dat is juist het moeilijke. Want de menselijke persoonlijkheid, de materie wil de overhand hebben. Het is alsof het een strijd is tussen licht en duisternis.

Nu moet u niet denken dat het ego, de menselijke persoonlijkheid alleen maar duisternis is of kwaad, welnee, helemaal niet. Wij moeten eerbied hebben en liefde voor onze persoonlijkheid, ons ego, want dat is ons enige instrument om geest in materie te kunnen realiseren.

--- Kan het ook zo zijn dat er in de strijd om bij dat hoger zijn te komen, zoveel belemmeringen op de weg zijn, dat je er niet in slaagt. Dat je ten onder gaat in het stoffelijke en als het ware wegglijdt?

Z: Ja, dat gebeurt veel, dat is nu juist de strijd. De bewust spirituele mens van het nieuwe tijdperk heeft de verantwoordelijkheid voor zichzelf. Hij mag het niet meer projecteren op dat wat van buiten af komt, zelfs niet op godsdienst, omstandigheden, cultuurhistorische zaken of wat dan ook. De mens is alleen zelf verantwoordelijk voor de werkelijke vereniging van het hogere en zijn menselijke persoonlijkheid. De strijd die geleverd wordt is alleen maar strijd zolang de mens zich in zijn volle totaliteit identificeert met zijn persoonlijkheid.

--- Je hebt het vaak over de geest. Ieder mens heeft zijn eigen geest en daarmee kun je omgaan. Dat zit binnenin je en dat is een soort stem, daar kun je naar luisteren, maar daar kun je ook mee praten. Aan die stem kun je heel veel kwijt. Hoe zie jij dat? Het is ook heel fijn als je dat voelt van binnen.

Z: Dat is een leuke vraag. Dit is iets wat de mens in de jaren tweeduizend zeker zal gaan ontwikkelen. Daar groeien wij naar toe. Maar de weg daarnaar toe is geplaveid met rotsblokken en rivieren die je moet oversteken, het is echt een

moeilijke weg. Het houdt in dat je moet gaan leren onderscheiden wat de stemmen van de begeerten van je ego zijn en wat werkelijk je geest is.

Leren onderscheiden

--- Hoe leer je dat goed te onderscheiden, zonder de hele tijd te verstrikken in al die emoties?

Z: Dit is iets wat iedereen zich afvraagt. Hoe leer je onderscheiden? Hoe kunnen wij nu in hemelsnaam gaan leren onderscheiden? Wat is mijn hoger deel en wat is het deel van de materie, dat altijd een bepaalde mate van satisfactie wil hebben?

Het hoger zijn zal nooit en te nimmer op satisfactie uit zijn. Dat is al iets wat je kunt vasthouden. Het hoger Zijn, je goddelijk aspect, is liefde en is dus vrij en belangeloos. Het is ruim, heeft mededogen. Heeft zichzelf, dus de persoonlijkheid, lief, heeft ook eerbied voor de persoonlijkheid van de ander.

Waarom?

Omdat dit de eenheid is met het hogere in die ander. Het ego is erop uit - daar moet je niet van schrikken, want zo zijn wij mensen nu eenmaal, dat is onze opdracht - om de eigen persoonlijkheid in de materie te bevestigen, hoe dan ook en waar dan ook.

Het zijn dus twee uitersten, twee polen.

Hoe brengen wij twee zulke verschillende polen tot een eenheid?

Dat is wat ik noemde de weg van inwijding, die elk mens alleen moet gaan.

Dat is een hele leerschool. Wanneer iemand inzicht gaat krijgen, komt hij eerst in een heel moeilijke periode terecht, in plaats van te juichen: 'Ik heb een geweldig groot spiritueel inzicht'. Want dat inzicht laat hem zien waar begeerten de overhand op hem hebben, waar ze hem knijpen en

manipuleren. Maar ook waar hij de kans krijgt om zich daar een beetje aan te ontworstelen. Het is de leerschool.

Dan zult u zeggen: het leven is al moeilijk genoeg, als je zo om je heen kijkt, wat gebeurt er allemaal niet. Maar waarom is het zo verschrikkelijk moeilijk?

Omdat in ieder mens, in hele volkeren en rassen de bevestiging van de materie prevaleert. Wanneer, eerst individueel en dan collectief, het prevaleren van dat ego, de materie, steeds minder dwingend is, kan het hogere in de mens eindelijk ook eens van zich laten spreken.

Nu even terug naar de vraag: hoe gaan we dat leren onderscheiden? Het is duidelijk: je ziet jezelf als de mens die je bent, met alles wat er vanaf kindszijn met je is gebeurd, wat een enorme invloed, zowel emotioneel als mentaal, op je heeft gehad. Dat is wat je vasthoudt in de materie, wat in jou een energie-uitstraling geeft van gebonden te zijn aan de aspecten die je in dit leven tot een bepaalde negatieve invulling hebben gebracht.

Bijvoorbeeld als kind was je niet geliefd of je moeder wilde je niet hebben. Daar kun je je hele leven pijn aan hebben, slachtoffer van zijn, maar uiteindelijk heb je daar alleen jezelf mee.

Wat is dan een alternatief?

Door steeds meer inzicht te krijgen in het weten van je eigen innerlijke krachtbron, het goddelijk aspect in jezelf. Je kunt deze kracht gebruiken door jezelf niet meer voor de volle honderd procent te identificeren met al de ellende die er in jouw leven is geweest.

--- Je wordt vaak geconfronteerd met het emotionele, dat je voortdurend probeert terug te trekken naar de materie. Ik heb moeite om dat te kunnen verwerken. Omdat je - nu kom ik weer terug op die angst - bang bent dat je daar weer in weggezogen wordt en niet genoeg tijd hebt om met jezelf verder aan de gang te gaan.

Integreren in de materie

Z: Hierin zit een heel grote valkuil. Ik denk dat heel veel mensen hiermee zitten.

Wanneer je hiervoor open gaat en je dit diepere in jezelf echt wilt gaan beleven, denk je dat dit moet gebeuren door je los te maken van de materie. Maar dat is niet waar. Het moet juist zodanig gebeuren dat je dat wat je beleeft, *in* die materie gaat brengen. Niet je ervan distantiëren.

Je zult denken: net zei ze iets anders. Dat lijkt alleen maar zo. Langzaam ga je leren onderscheiden dat je het hoger zijn, de diepere spirituele beleving in jezelf, moet integreren in je materie. Dat kan niet als je van die materie distantieert want dan doe je de deur dicht en ben je in je ivoren toren bezig met je eigen spiritualiteit. Dat roept ook weerzin op van de anderen, want die voelen zich dan miskend en buitengesloten.

Het is heel moeilijk om hier de gulden middenweg in te vinden.

Het hoger zijn staat voor liefde, levensvreugde, mededogen, liefhebben van de eigen persoonlijkheid, dus ook van de ander.

Eigenlijk zijn wij mensen zielig, want je moet als inwijdeling dit hoger zijn volgen, je mag niet meegaan in de verleidingen van de materie, terwijl je je tegelijkertijd niet mag distantiëren van diezelfde materie.

Dat distantiëren hebben we in de afgelopen tweeduizend jaar al heel veel gedaan, in onze ascese, in de kloosters en dergelijke.

De volwassen mens van het jaar tweeduizend, van het Aquariustijdperk, is iemand die heel bewust door dit alles heengaat. Zich niet afkeert, distantieert, integendeel zich verbindt, de brug slaat.

Hoe jij dat in jouw situatie moet doen, kan ik je niet zeggen. Dat kan je alleen met vallen en opstaan zelf gaan leren.

Het enige wat ik je kan meegeven is dat je heel goed moet kijken naar: ben ik in liefde met de ander?

Als voorbeeld noem ik: ook al wil ik nog zo graag mediteren, maar als ik dat doe ten koste van mijn gezin, dan ben ik niet goed bezig.

--- Toen ik een paar jaar geleden bij je kwam, zei je dat er een lange weg voor me lag en dat ik aan het eind van die weg een aantal prettige dingen bij me zou kunnen ontdekken die ik in praktijk zou kunnen brengen ten aanzien van mezelf en andere mensen. De laatste tijd is dat aan het doorbreken, maar dan ben ik zo ontzettend blij dat ik daar driest van word en dan weer fouten maak en weer terugstuiter, want dan krijg ik weer knallen voor m'n kop. Kun je daar iets over zeggen?

Z: 'Gij zult enige terughoudendheid betrachten', weet je wel? Ik ben blij dat dat inderdaad wat is uitgekomen, maar driestheid is niet goed. Je gaat daardoor over de ander heen en dat mag natuurlijk niet. Want dan ben je niet vanuit het hogere bezig, maar juist vanuit het ego.

Dus de mens blijft, denk ik, tot zijn laatste snik steeds leren om zowel het één als het ander in evenwicht met elkaar te brengen. Ik denk dat we nooit volmaakt zullen zijn, want dan hoefden we hier niet meer te zijn, dan hadden we al vleugels.

--- Over de weg van inwijding, waar je net over sprak. Wanneer je tot spirituele bewustwording komt, kunnen er rotsblokken en rivieren op je weg komen. Ik herken die rotsblokken, rivieren en dergelijke niet zo.

Z: Ik feliciteer je, want dat betekent dat er innerlijk blijkbaar al een bepaalde ruimte is. De beïnvloeding van bepaalde oude karmische aspecten op het losmakingproces is blijkbaar niet meer zo groot. Het kan dus ook op deze manier.

Waarom lijden?

--- Waarom moeten mensen soms zo lijden?

Z: Soms zijn er mensen waarvan je zeker weet: dat zijn heel goede mensen, die hebben werkelijk niets kwaads of liefdeloos gedaan en die moeten toch veel lijden. Waar is dit voor? Welke zin heeft lijden? Waarom? Het is een natuurlijk iets dat wij mensen een beloning verwachten. Als we goed leven verwachten wij als beloning dat we een redelijk leven zullen hebben. We denken hier of in de hemel beloond te zullen worden.

Ik heb begrepen dat het lijden soms een weg van vervolmaking is, dus een weg van inwijding. Lijden brengt een nog meer losmaken van oude gebondenheden in je teweeg. Ik zag dat iemand die veel pijn had, in zichzelf een heel grote angst had om zich over te geven. Om in een werkelijk vertrouwen te komen en om los te kunnen laten, maar ook angst voor de dood, angst voor het ongewisse.

Angst kan alleen getransformeerd, veranderd worden wanneer je in vertrouwen en echt in die eenheid kunt komen. Bij een ander, een heel goed mens, die ook heel veel heeft moeten lijden, heb ik kunnen zien dat in zijn leven - hoewel niet bewust - veel oude miskenning aanwezig was. Deze man was een binnenvetter en uitte zich weinig, waardoor die grote miskenning zich ook fysiek tot een gezwel kon vormen.

Vertrouwen

Z: Wat betekent vertrouwen voor jullie?

--- Vertrouwen doet heel veel in mijn leven, ik kan er veel steun uit putten. Alleen vraag ik me af: is dat iets wat je geschonken wordt, door je ouders doorgegeven wordt en wat je aan je eigen kinderen door kunt geven?

Z: Ik ben heel blij dat je dit zegt. Vertrouwen is iets dat al onbewust in de mens aanwezig is. Maar in zijn weg van inwijding, van leven tot leven, leert hij het af dat vertrouwen te herkennen. Hoe kan dat?

Dat komt omdat de mens op de weg van inwijding het zo druk heeft met het gaan bevestigen en vestigen van zijn persoonlijkheid in de materie, dat hij geen ruimte meer overhoudt voor het innerlijk zijn. Dat hogere aspect waar wij het over hadden. Hij verliest dan de herkenning van dat vertrouwen. Iets wat je niet herkent, spreekt je niet aan.

Het tweede wat je zei vond ik ook bijzonder: krijg je dat van je ouders mee en kun je dat doorgeven?

Je krijgt het niet van je ouders mee, maar je ouders kunnen het wel stimuleren. Wij kunnen dat ook bij onze kinderen stimuleren. Zonder dat wij belerend bij hen overkomen, want dan houden ze het af.

--- We zitten hier maar op een proefschoon. Wat we elke dag meemaken is een les, die naar het echte leven leidt.

Z: Maar er is nog een ander aspect.

--- Met het echte leven bedoel ik het hiernamaals, als we overgaan naar het echte leven en ons stoffelijk lichaam afleggen.

--- En daarbij heb ik nog een vraag over het leven in het hiernamaals. Ik heb een boek van Jozef Rulof gelezen waarin verteld wordt dat het lichaam nog een heel eind met je mee kan gaan in een aantal sferen. Daarna wordt het gewoon losgelaten. Wilt u daar iets over zeggen?

Het leven in de geest

Z: Het 'echte leven' zoals u dat noemt, is het leven in de geest en wat Jozef Rulof daarvan zegt, kan ik nog wat uitdiepen.

Afhankelijk van het bewustzijn van degene die is overgegaan, blijft zijn uiterlijke vormgeving in de sferen, in gradaties van niveaus, bestaan.

Hoe bewuster een mens op aarde er van is dat er leven is na de dood, hoe meer hij er zich van bewust is dat het leven niet ophoudt bij het sterven van het fysieke lichaam. Het leven blijft bestaan en de ontwikkeling van dit bewustzijn evolueert in de sferen.

De verdere ontwikkeling hangt wel af van hoe je als mens bent geweest, maar het gaat toch zijn eigen weg.

Alleen: hoe duidelijker, hoe dieper je bewustzijn als mens is geweest van dit goddelijk zijn, hoe lichter de weg 'daarboven' is. Het goddelijk zijn bestaat in de geestelijke dimensies van het bewustzijn en keert van leven tot leven terug.

Steeds opnieuw, totdat je alle negatieve aspecten in jezelf hebt verlost en getransformeerd.

--- De persoon die twee duizend jaar geleden aan het kruis gehangen heeft, is dat niet degene geweest die ons het onderscheid heeft bijgebracht tussen God en menszijn? Hoe moet je dat verenigen met elkaar? Hij is de persoon geweest die bij het verlaten van zijn stoffelijk lichaam de leerlingen de Trooster in hun midden zond. Kun je zeggen dat Hij iets van het hogere zijn, een bewustzijn in de materie bij hen inbracht? In het onderscheid tussen Hij als geest en wij als mensen?

Het karma der wereld

Z: Het is heel veel wat je zegt. Dit zijn heel hoge mystieke waarden die je even zo in de zaal gooit. Ik wil proberen ze kort stuk voor stuk te beantwoorden.

Hij, die tweeduizend jaar geleden als de grote Avatar - avatar betekent gezondene - is gekomen, was een zoon Gods, zoals wij allen zonen en dochters van God zijn.

In dit opzicht was hij in de hoogste staat van bewustzijn. Hij was Meester der vijf elementen werd mij gezegd.

In dit heel hoge bewustzijn kon Hij dit goddelijk zijn in zichzelf laten indalen, laten integreren, totaal in zichzelf laten plaatsvinden, waardoor Hij zich in volledige overgave aan Zijn eigen opdracht kon geven.

Wat was Zijn opdracht?

Denk nu maar niet dat ik het allemaal zo goed weet, dat ik hier dingen naar voren breng uit mijn eigen weten, dit is mij heel duidelijk in de lessen van 'boven' geleerd:

Zijn opdracht was het karma der wereld te transformeren, te veranderen, zodat in ieder mens uiteindelijk dit goddelijk aspect zou doorbreken, waardoor ieder mens het eigen karma zou kunnen transformeren.

Hij heeft dus de punt van de spiraal in de materie moeten brengen. Hij was 'de poort der verlossing'. Want in zijn menselijk zijn kon Hij het goddelijk Zijn ten volle realiseren. Dit was de poort der verlossing. In ieder mens is deze mogelijkheid - in de eigen gradaties van niveaus van bewustzijn - aanwezig.

Het spel der engelen

--- Wat bedoel je met het karma der wereld?

Z: Vanaf het begin, toen materie werd gecreëerd, was dit zonnestelsel bestemd tot verlossing via de weg van lijden. Dit lijden heeft eerst plaats gevonden in de lagere regionen, in de dierenwereld, het elkaar verslinden en dergelijke. Dat is lijden.

Dit zonnestelsel is gecreëerd opdat er in hen, die later de mensheid zouden vormen, onderscheidingsvermogen zou kunnen komen in hen, de 'gevallen engelen', die de mensheid uiteindelijk zouden vormen.

De engelen hadden geen bewustzijn van goed en kwaad, zij leefden in Gods Zijn, in liefde.

De mens werd geschapen 'naar Gods beeld en gelijkenis', dat betekent, 'naar Zijn bewustzijn'. Hier is dus niet de uiterlijke

vorm bedoeld, God is niet een man of een vrouw, is beiden, is bewustzijn, het eerste atoom, een kosmisch vuur.

De engelen hadden bewustzijn, maar niet van goed en kwaad. Zij hadden niet het onderscheid. Daartoe moest, wat genoemd werd, 'de val der engelen' komen. Ik noem het liever het spel der engelen. In dit spel werden engelen uit dat totale Zijn in liefde, in Godsverbinding, weggevoerd opdat zij in materie konden komen, dus uiteindelijk in de mens konden incarneren, waardoor er een bewustzijn van goed en kwaad in de creatie van God zou kunnen komen.

--- Ik begrijp niet waarom dit nodig is

Z: Dit was een enorm groot kosmisch gebeuren, waardoor geest in materie gerealiseerd kon worden. In dit grote gebeuren kon daardoor het onderscheid tussen goed en kwaad komen. Kon tussen de dualiteit van geest en materie, geest en persoonlijkheid, uiteindelijk weer die bewuste hereniging en vereniging komen.

Waarom was het dan nodig, denk je, wat een gedoe, een lange weg en wat een moeilijkheden allemaal. Ben je al een engel en moet je weer een 'bengel' worden. Maar die engelen hadden niet dat bewustzijn van goed en kwaad, dus ze moesten eerst 'bengels' worden.

--- Maar waarom, dat geeft toch niet?

Z: Ze werden 'bengels' om uiteindelijk weer in dat grote bewustzijn te kunnen komen. Maar dan vermeerderd, vergroot, met ook het bewustzijn van het kwaad.

Dit houdt in dat daardoor de mens, de creatie van God, zo'n groot bewustzijn kon krijgen dat hij in materie het goddelijk Zijn, de geest, kon brengen.

Doordat het bewustzijn van de mens, vanuit liefde en de eenheid van bewustzijn met God, in de materie zodanig door de materie werd veranderd en gemanipuleerd, kon hij de onderscheiding van goed en kwaad krijgen.

Wat doet hij daar dan mee en waarvoor is dat nodig?
Daardoor en alleen daardoor wordt het bewustzijn van God
vergroot. Niet van God als persoon, maar het totale
Bewustzijn.

Wat bereik je ermee dat het totale bewustzijn wordt vergroot?
Daar bereik je mee dat in dit gehele zonnestelsel, uiteindelijk
helemaal bewust, de liefde zal overwinnen over het kwaad.
Licht zal dus overwinnen over duisternis. Dat kan alleen door
het bewustzijn van de mens.

--- Maar er was geen kwaad, volgens mij was het prachtig.

Z: In de 'hemelen', ja. Maar zodra geest in verdichting komt -
dat gaat door die sferen heen - neemt het vorm aan en
beginnen de begeerten van materie op te treden. Wanneer
dat gebeurt, krijg je de dualiteit.

--- Horen de begeerten van materie dan niet bij dat kosmisch
vuur?

Z: Die zijn in dat kosmische vuur wel ingebed, maar bestaan
niet in de hogere gebieden. Wel in de steeds meer
neerdalende, vormkrijgende gebieden. Het is de bedoeling dat
dit gehele zonnestelsel in een zodanige mate van be-
wustwording komt, dat door de gehele mensheid - want het
gaat om de mens, omdat die de rede heeft - bewust wordt
geleefd en gewerkt vanuit die eenheid Gods, de Liefde. Dan is
blijkbaar alles volbracht. Hoe lang dat duurt, weet ik niet.

Begeren vanuit geest

--- Maar de begeerte van de materie zit toch ook al in die
godheid?

Z: Begeren uit geest is anders dan begeerte van materie.
Ik heb jaren nodig gehad om daar het verschil tussen te
ontdekken. Begeren vanuit geest schijnt van een zodanige

dimensie te zijn, dat het niet in verdichting van vorm hoeft te zijn. Begeerte in materie en van materie vraagt om vormgeving in materie.

We zijn nu in een bijzonder mystiek dispuut gewikkeld, ik weet niet of dat jullie bedoeling is. Ik probeer het altijd heel eenvoudig te brengen allemaal, het moet niet over jullie heengaan, daar hebben we niets aan.

--- Zou je de toestand van die engel kunnen vergelijken met een baby, die volmaakt gelukkig in zijn wiegje ligt en zich van geen kwaad bewust is, maar inderdaad ook een weg moet gaan om mens te worden?

Z: Ja, dat is een goede vergelijking.

--- Wat gebeurt er met het gelouterde bewustzijn, na zoveel levens, dat niet meer geïncarneerd hoeft te worden?

Z: Dat bewustzijn legt dan de vormgevingen af en komt terug in het grote kosmische vuur. Zal na zoveel aeonen - ik weet niet hoeveel dat is - de sprong uit het vuur opnieuw wagen en in een geheel nieuwe ontwikkelingsweg komen.

--- Blijft dat bewustzijn of verdwijnt het?

Z: Het verdwijnt niet, het wordt weer in die totaliteit opgenomen.

--- In mijn dualistische denken vermoed ik dat als je je niet bewust bent van kwaad, je je ook niet bewust bent van goed.

Z: Dat is wel waar, want zo zie je dan ook dat er helaas soms mensen zijn die kwaad doen, omdat ze niet weten dat er ook goed is en liefde bestaat. Dat zijn mensen die in vorige levens enorm veel lijden hebben veroorzaakt of naar zich toe hebben gekregen.

Want dat is hetzelfde: óf je het hebt veroorzaakt óf een ander heeft het jou aangedaan.

Hierdoor is in hen een zodanige vervorming ingetreden dat zij als het ware in het huidige leven naar herhaling zoeken.

Zij kunnen door het uiterste lijden tot werkelijke onderscheiding komen.

--- Is dat de enige mogelijkheid voor deze mensen, om door dat lijden te gaan?

Z: Ja, dat is de enige mogelijkheid om steeds dieper door het lijden heen te gaan, waardoor er uiteindelijk bewustzijn kan komen.

Soms is het ook zo dat wanneer het ego zo onwillig is dat het dat lijden niet kan transformeren, dus veranderen in bewustzijn, dat daardoor als het ware de atomen uit elkaar vallen en een geheel nieuw iets moet ontstaan.

--- Mijn broer is vorige maand aan kanker overleden. Hij vertelde eens dat hij op een gegeven moment op de bank lag en het ijskoud om hem heen werd. Hij werd uit zijn lichaam getild en hij keek van boven af neer op die kanker.

Heeft hem dat iets verteld over zijn lijden, waardoor dat lijden zin kreeg?

Vrijmaking

Z: Het betekent dat hij in zichzelf een bepaalde mate van afstand kon nemen, waardoor hij 'ernaar kon kijken'. Dat houdt heel vaak in dat het lijden daardoor verzacht wordt. Er komt dan zoveel ruimte dat je door het lijden heen kunt gaan. In India heb je yogi's die dwars door lijden, door onvoorstelbare dingen, heengaan omdat zij zich innerlijk daarvan kunnen losmaken. Wij kunnen dat ook. We zijn dan wel geen yogi's, maar ieder mens kan dat, in gradaties van niveaus. Dat gebeurde dus met je broer. Dat kan niet een totale staat zijn, het zijn momentopnamen, flitsen. Maar het helpt wel. Dat is ook wat ik jullie nu probeer duidelijk te maken.

Jullie hebben allen in je een grote kracht, zodat je een bepaalde mate van vrijmaking - emotioneel en mentaal - kunt bereiken waardoor je moeilijkheden niet meer zo'n knellende, manipulerende invloed op je zullen hebben.

Dat houdt in dat je iets van een totale identificatie met problematiek of lijden kunt loslaten. Dat hebben we nodig, het hele leven door.

Angst erkennen en herkennen

--- Telkens als je bij zo'n moment komt, moet je er naar kijken, transformeren. Maar hoe doe je dat? Hoe kom je door angst heen? Je ziet het, je weet het, maar hoe draai je het om, hoe kun je naar die andere pool kijken?

Z: Daar zijn hulpmiddelen voor, want wij moeten het hebben van hulpmiddelen, niemand kan dat zomaar. Het is al heel veel wanneer je ziet en herkent: dat is mijn angst, nu moet ik er doorheen.

Als je dat kunt erkennen en herkennen, ben je al een stukje verder. De meeste mensen sluiten hun ogen daar nog voor en willen dat niet bewust aangaan.

Laten we aannemen dat je bewust hiermee bezig bent. Je ziet je angst en je wilt daar doorheen om een bepaalde mate van innerlijke vrijheid, van ruimte in jezelf, te kunnen creëren.

Je bent je eigen creator. Je maakt je eigen creaties. Hoe ga je dat doen?

De angst heeft een funeste invloed op je: het beheerst je, het maakt dat je anders reageert, praat, voelt. Het beklemmt je. Je ontdekt dat het angst is en dat je zelf moet zorgen dat je er doorheen komt. Hulpverlening kan je daarin helpen, door je te brengen tot bepaalde basisachtergronden, waarom je die angst in dit leven hebt.

Vergeet nooit dat alles wat in dit leven naar je toekomt een basis heeft die veel dieper ligt, vanuit een ander leven, waarvan de onverloste emoties nog in je onderbewustzijn

aanwezig zijn. In dit leven worden ze gestimuleerd en aangescherpt. Je kunt je bewust worden dat het er is en je kunt het gaan herkennen, waardoor je de kans krijgt om je er vrij van te maken.

Nogmaals: hoe doe je dat?

Denk eens aan oorlogsslachtoffers, mensen die nu nog gillend wakker worden als ze aan hun kamptijden terugdenken. Ik heb zelf in een jappenkamp gezeten, ik weet dus hoe ontzettend dat is geweest.

In bepaalde periodes in je leven zullen die angst en ellende weer heel sterk naar boven komen. Ook het alleen-zijn, geen vertrouwen meer hebben in de medemens, want hoe heeft een medemens jou zoiets verschrikkelijks aan kunnen doen? Het totale geschokt zijn van de mens door de liefdeloosheid van de andere mens geeft een ontzaglijk onveiligheidsgevoel in iemand.

Ik heb het over jappenkamp of oorlogsslachtoffers, maar het kan natuurlijk van alles zijn. Het kan de dood van je moeder zijn, het ongeluk wat je hebt zien gebeuren. Je kunt er ook van kind af aan al mee behept zijn.

Je denken veranderen

Hoe ga je dat veranderen?

Eerst analyseren waar het vandaan komt. Herkennen hoe het is ontstaan en zien hoe het jou heeft gepakt.

Wanneer een mens echter in het negatieve blijft hangen, is hij altijd in de rol van slachtoffer.

Wanneer hij of zij de moed kan opbrengen te zien dat hij méér is, dat de som van zijn totaliteit, meer is dan zijn lijden, dan scheidt hij een bepaalde mate van vrijheid en ruimte in zichzelf om het te kunnen gaan hanteren.

Daar begint het mee.

Als je dat niet doet, is er geen ruimte om ermee te gaan werken. Wanneer je die ruimte voor jezelf hebt gecreëerd, kun je de hulpmiddelen die je in jezelf hebt, te baat nemen.

Probeer je denken ervan los te maken. Dat is iets anders dan het verdringen. Wanneer je denken er de hele dag mee bezig is, ben je in een onevenwichtige emotionele toestand. Je kunt vanuit het weten van je hoger zijn en de kracht die je daardoor kunt hebben, proberen om je denken anders te richten door in jezelf te zeggen: nee, ik wil niet, ik ben niet de totaliteit van al deze ellende. Ik ben nog meer.

Dan richt je je denken op iets anders. Het kan niet schelen waarop, als het maar positief is.

Als de beelden terugkomen van wat je hebt beleefd, van je angst, dan zeg je bijvoorbeeld: nee, ik wil nu aan de glimlach van een baby denken, of aan een mooie rode roos of aan prachtige muziek of hoe iemand van mij houdt.

Dus heel bewust - en dat is ontzettend moeilijk - je denken veranderen. Anders lukt het niet.

Wanneer het denken, doordat je steeds veranderingen aanbrengt, ruimte krijgt, worden je emoties ook anders.

Ze knellen niet meer zo, je krijgt wat meer vrijheid.

Onthoud dit, je zult het nodig hebben.

--- Als je niet bij die kracht kunt komen?

Z: Dat is een denkfout, een denkkronkel.

--- Ik kom veel mensen tegen die dat niet kunnen voelen en beleven. Dat is de oorzaak dat zij steeds verder wegzakken.

Z: Bij een mens die dat nog niet kan voelen en beleven, zullen er vanuit het denken bepaalde inzichten moeten komen, zodat de gevoelsruimte opengaat. Daar is vaak hulp van een ander bij nodig.

--- Ik sta helemaal aan het begin van bewustwording. Ik heb verschillende jaren een harde strijd moeten voeren en geprobeerd om dat zelf met de eigen gedachten te leren hanteren, maar dat lukte niet. Het is volgens mij een puur ontkennen van de Christus in jezelf. Ik denk dat als je weet

dat je, elke dag opnieuw, geholpen wordt door de Christus, dat je dan pas komt op het punt van los kunnen laten en andere gedachten toelaten.

Z: Voor de helft kan ik je hierin tegemoet komen en voor de andere helft moet ik helaas met je van mening verschillen. Zoals steeds gezegd wordt helpt de Christus ons in zijn hoedanigheid als de grote Avatar, de Gezondene, de Verlosser. Met zijn grote energieën steunt en begeleidt Hij ons om in onszélf tot onze eigen verlossing te komen. Hij was de poort, opdat ieder ander door diezelfde poort heen zou kunnen gaan.

Wanneer wij dat alleen op Hem projecteren, ontkennen wij onze eigen menswaardigheid, het goddelijke in ons eigen zijn.

Ik zeg dus niet dat we Hem moeten ontkennen, ik zeg dat wij, vanuit ons eigen diepste weten van dat goddelijk Zijn, in innige verbinding met Hem, tot die kracht kunnen komen. Het is ons geleerd dat wij het op Hem moeten projecteren, dat Hij alles voor ons zal doen. Zie je het gebeuren? Dat is niet juist. Wij mensen hebben dat goddelijke Zijn in ons.

Het is nu de tijd van het nieuwe bewustzijn van de werkelijke waardigheid van de mens. De waarden van het goddelijk Zijn in de mens, zodat de mens dat, in zijn niveau aan kan gaan. Waarbij de mens de allergrootste liefde, begeleiding en hulp van deze grote Avatar tot zich kan krijgen. Begrijp vooral dat het niet is om zijn waarde kleiner te maken. Nee, je kunt je in de hoogste hoedanigheid pas verbinden wanneer je zelf ook iets hebt om te verbinden

Voelden jullie de kracht hierin? Voelden jullie de aanwezigheid hierin? Zijn aanwezigheid ook in ons? Niet zo dat wij ons alleen op Hem moeten richten en projecteren, maar mét Hem, in eenheid. Dat is iets heel anders.

ACCEPTATIE

Dit gedeelte gaat over acceptatie.

Acceptatie waarvan? Van ons leven, ons menselijk zijn.

Acceptatie van de nieuwe bewustwording die wij krijgen en de consequenties daarvan. Acceptatie van de zoektocht die wij doen, de sleutel die wij soms denken gevonden te hebben en soms ook nog niet.

Stap voor stap, elke stap vraagt acceptatie.

Alles wat je doet, je hele leven vraagt een bepaalde mate van acceptatie, waardoor je het bewust kunt gaan doen, in verbinding met... Met wat?

Met geest, met jezelf, met je hoger zijn, met het goddelijke in jezelf. Zelfs de heel doodgewone simpele onnozele dingen, stofzuigen bijvoorbeeld, de tuin wieden, ook daarin verbinding.

Want het spirituele bewustzijn is niet alleen gehuisvest in hoge mystiek of grote esoterische kennis. Dat is alleen een mogelijkheid om tot dieper inzicht te komen, meer niet.

Dus verkijk je daar niet op.

In het vorige hoofdstuk werd sterk de nadruk gelegd op de eenzaamheid. Nieuwe inzichten vanuit een ander bewustzijn, nieuwe spiritualiteit, de zoektocht die wij allemaal gaan ondernemen, leiden tot een bepaalde mate van eenzaamheid.

Want je omgeving ervaart dat niet op dezelfde manier, kan het niet helemaal begrijpen of er niet helemaal in meegaan.

Dat geeft inderdaad een bepaalde mate van eenzaamheid.

Deze zoektocht, het als het ware weggaan uit oude vertrouwde achtergronden die je vanuit je eigen milieu hebt, betekent al dat je in een nieuw bewustzijn bent ingebed.

Daar zit je al in.

Verantwoordelijkheid

Nu ga je die zoektocht dus beginnen. Dat betekent dat je niet alleen het inzicht hebt van: 'ik ga naar iets nieuws, ik wil een nieuw bewustzijn hebben', maar het betekent ook dat je in jezelf de kracht gaat opbrengen om het te gaan doen. Het vraagt ontzettend veel om in onze maatschappij, waar wij zo geconditioneerd zijn vanuit onze oude patronen en achtergronden, vanuit alles wat wij hebben meegekregen, om daar nu een totale verandering in te brengen.

Een totale verandering houdt natuurlijk niet in dat je een anarchist wordt of dat je je helemaal gaat verzetten tegen alles wat onze maatschappij heeft te bieden. Je zult waarschijnlijk een dieper inzicht gaan krijgen in datgene wat in deze maatschappij scheef is gegroeid. Of waar je in deze maatschappij je niet helemaal meer bij thuis voelt. Het daar tegenin gaan helpt niet.

Waar het op aankomt is dat dit nieuwe bewustzijn, de openheid naar nieuwe dimensies in jezelf, naar je eigen verantwoordelijkheid, niet meer afhangt van een God de Vader, die alle verantwoordelijkheid op zich neemt, dat het zelfs niet meer afhangt van de historische Christus, die ons verlost zou hebben, maar dat het wereldbeeld, dat alles wat in onze wereld plaats vindt, enkel en alleen afhankelijk is van onze verantwoordelijkheid, ons denken, ons omgaan met en in relatie staan tot de aarde, de kosmos, de mens, met alles wat ons lief is, alles wat ons niet lief is.

Dit is zo'n grote verandering dat het werkelijk revolutionair is. In de tijden die nu komen, in dit opgaan naar een nieuw tijdperk, het Aquariustijdperk, zal dat van de mens ontzaglijk veel vergen.

Denk vooral niet dat het bewustzijn van nieuwe spiritualiteit iets zweverigs is, waar je gelukkig in bent en waarin je de hele dag wierook brandt en kaarsjes aansteekt en mooie

liedjes zingt en al dat soort dingen. Ach, dat zijn maar wat gevolgjes daarvan. Nee, het vraagt een volwassen, een werkelijk volwassen omgaan met dit nieuwe spirituele bewustzijn in al wat je doet en laat. - Vaak meer in wat je laat dan in wat je doet -. Dit houdt dan ook in dat er in jezelf een enorme mate van acceptatie moet gaan komen om dit allemaal aan te kunnen. Heb je die acceptatie niet, dan zal je steeds allerlei 'maren' hebben: ja maar mijn gezin dit, ja maar op mijn werk dat, ja maar dan kom ik misschien in zodanige omstandigheden dat ik niet meer alles kan zoals ik me dat had voorgesteld.

Onvoorwaardelijke overgave

De werkelijke acceptatie houdt een onvoorwaardelijke overgave in.

Wat griezelig hè, een onvoorwaardelijke overgave, aan die roepstem die je in je eigen ik hoort. En, dan mag ik het hier misschien wat hebben aangeraakt bij jullie en wat hebben gestimuleerd, maar het gaat erom dat jullie gehoor geven aan de eigen stem in jezelf:

Mens, zoek Mij, Ik ben in je,
in alles wat je bent,
in alles wat je doet,
in alles wat je denkt,
in alles wat je voelt,
daar ben Ik.

Maar zie Mij dan ook zo in de ander.

En heb de moed om daar verantwoordelijk voor te zijn en het niet meer te stellen op alles van buitenaf.

Deze acceptatie houdt ook in een acceptatie van het herkennen van je eigen positieve en negatieve aspecten. Vaak zal je wel makkelijk mee kunnen gaan met je positieve aspecten, maar kunnen we dat ook met onze negatieve? Die moeten we toch ook leren kennen.

Het vraagt dus een bewustwording van de mens die je zelf bent. Pas veel later mag je naar een ander kijken, eerst alleen naar jezelf.

In de acceptatie van jezelf, dus van de positieve en de negatieve aspecten, zit ook verweven hoe je deze dan gaat hanteren, hoe je ermee omgaat. Vooral hoe je er in relatie met een ander mee omgaat, je werk, je gezin, overal.

Dit vind ik soms een ontzettend zware opgave. Ik zie jullie allemaal al beven: waar ben ik aan begonnen, wat doe ik hier eigenlijk, hoe moeilijk wordt mijn leven?

Zo erg is het ook weer niet. Want wanneer jullie in die werkelijke acceptatie komen, wanneer jullie daar een volledig vertrouwen in durven te stellen, dan zullen jullie merken dat er in jezelf heel veel ruimte gaat komen en openheid naar de verbinding met je eigen goddelijk aspect, met je eigen intuïtie, je hoger zelf.

En dan komt ook de vreugde om de hoek kijken dat het bestaat, dat het mogelijk is, dat het kan in jezelf.

Naast die vreugde komt ook een enorm gevoel van: goh, ik kan dat, tjee, ik heb kracht in mezelf, ik heb zoveel licht in mezelf dat ik ruimte kan maken voor al het negatieve dat ook naar me toekomt, dag in dag uit, al is het alleen maar van buiten af, in de krant, van overal.

Maar ook in je eigen aspecten, in dat wat je ondervindt met je relaties, met je familie, het lijden dat komt, de dood die naar je toekomt.

Er is absoluut in ieder mens, wanneer hij zich over durft te geven aan acceptatie, aan vertrouwen, een zo grote mate van kracht, van licht in zichzelf, dat hij de energie krijgt om dat wat naar hem toekomt aan te kunnen, er doorheen te gaan.

Je ervoor afsluiten helpt niet, net doen of het niet bestaat, het verdringen helpt ook niet, alleen er doorheen gaan.

Maar niet in de ouderwetse berusting, zoals we dat allemaal geleerd hebben, maar in een actief en bewust durven door-

heen te gaan. Dat geeft ons nu de 'rechten van de mens', het maakt ons vrij en onafhankelijk.

Totale vernieuwing

Dat geeft eindelijk in de mens van nu een zo grote mate van vrijheid, van volwassenheid, van verantwoordelijkheid om zelf te kunnen handelen, de denkpatronen zodanig te kunnen reguleren, transformeren, de emoties daardoor op een heel ander niveau brengend, dat die mens daardoor niet alleen zelf verlicht wordt, maar ook licht uitstraalt.

Door het individueel leren omgaan daarmee, zal in het collectieve bewustzijn, dus in het geheel, een totale vernieuwing komen. Dat is waar onze wereld op wacht.

Vanuit de geestelijke begeleiding van de Hiërarchie, van de Christus, is aangereikt en gegeven dat de mens in de laatste tweeduizend jaar in een bepaalde mate van, niet zozeer verlossing, maar toch wel van een groot vertrouwen is gekomen in datgene wat Hij gegeven heeft. Nu is het tijdperk aangebroken dat de mens er zelf aan gaat werken.

Dat behoort nu tot zijn kunnen, tot zijn recht, tot zijn verantwoordelijkheid.

Acceptatie. Wanneer net je vrouw of je man is overleden, of je kind verongelukt is, wanneer de dood tussen jou en dat wat je het meeste liefhad staat, dan zal het woord acceptatie op dat moment je misschien een soort weerstand geven, het je moeilijk maken. Maar geloof mij, wanneer je je durft te begeven in vertrouwen op het goddelijk zijn in jezelf en daardoor dus ook buiten je, dan komt er kracht om er werkelijk positief, staand in jezelf, doorheen te gaan. Ik bedoel met positief: 'ongebroken'.

Nu acceptatie in een ander verband.

Het accepteren wanneer je zelf tot een bepaald inzicht bent gekomen door contact te hebben met je eigen innerlijk en daar je lessen uit te krijgen, met vallen en opstaan, kun je dan accepteren dat anderen dit weten niet hebben? Dat het bij die

ander nog niet zo bewust is of misschien wel nooit zal komen - dat is de eigen verantwoordelijkheid, dat mag die ander ook - , kun je dat dan accepteren zonder dat het je beïnvloedt? Zonder dat het je pakt en je daardoor van jezelf afhaalt?

Integratie in de maatschappij

Wanneer we ons open en kwetsbaar durven opstellen, kan er veel in ons mogelijk worden. Open en kwetsbaar.

Hoe?

Het betekent dat ieder mens vanuit het eigen licht werkelijk de kracht kan hebben - als hij of zij de wil gebruikt om dat ook echt te realiseren - om in open verbinding te staan met dat hogere in zichzelf en toch in relatie te blijven met de omgeving.

Dat laatste is ontzaglijk belangrijk, want als wij dat niet doen en als ik de nadruk hier niet op leg en dit niet duidelijk onder de aandacht breng, dan zou het kunnen gebeuren dat het nieuwe bewustzijn en de nieuwe spirituele inzichten een soort subcultuur gaan vormen in onze maatschappij. En dat is absoluut niet de bedoeling. De bedoeling is dat het nieuwe spirituele bewustzijn een absolute en totale integratie in onze maatschappij zal krijgen. Want anders kan onze wereld er niets mee.

Hiervoor heb ik al gezegd dat het noodzakelijk is dat in onze wereld - en laten we het in Nederland houden, in dit land en deze maatschappij - dat er een zodanig nieuw bewustzijn komt dat wij daar ook menselijk en verantwoord mee kunnen werken in de realiteit van ons dagelijks leven.

Ik heb gemerkt in de jaren dat ik hiermee bezig ben, dat er spirituele inzichten komen, dat mensen een nieuw bewustzijn krijgen. Maar het is heel moeilijk om het in de maatschappij vast te houden, het staande te houden en ermee te leven op een manier dat het geen weerstanden oproept, waardoor het als het ware verwatert of verdwijnt.

DIALOOG

Acceptatie

--- Ik heb een vraag over acceptatie: als je de negatieve aspecten in jezelf accepteert, dan werk je er niet aan. Is het niet-accepteren niet juist de drijfveer om je te verbeteren?

Z: Ik moet u helaas teleurstellen: het niet-accepteren betekent dat je er juist niet mee wilt werken. Het wel accepteren daarvan is niet een passief: 'nou ja, dat is dan maar zo, en ik ben dan zo'. Nee, het is een actief bewust verantwoordelijk accepteren: 'Ik heb deze aspecten en daar wil ik anders mee. Maar eerst moet ik ze dus accepteren, niet ontkennen'.

--- Het gaat dus vooraf aan het veranderen?

Z: Ja, het gaat vooraf aan het veranderen. Dat is met alles zo. Ook met ziekte, lijden en pijn. Wanneer je de situatie waarin je je bevindt niet accepteert, ontken je die waardoor hij een nog sterker en indringender invloed op je heeft, dan wanneer je die wel accepteert. Bij acceptatie komt er een bepaalde ontspanning en rust in jezelf en kracht, energie, om de situatie te gaan veranderen, hoe dan ook.

--- Ontevredenheid, is dat hetzelfde als niet accepteren?

Z: Dat is wel een consequentie daarvan.

--- Hoe voorkom je dat acceptatie wordt omgezet in fatalisme?

Z: Dat is een goede vraag, alle grenzen zijn altijd subtiel. Wat ik nu ga zeggen moeten jullie niet opvatten als een soort discriminatie van bepaalde volkeren of wat ook. Maar bij oosterse volkeren heeft het begrip reïncarnatie vaak geleid tot een bepaald fatalisme: 'het is het noodlot, het is het karma en ik moet daarin meegaan. Ik ben een blaadje in de wind, meer kan ik niet'. Dat is een verkeerde interpretatie van reïncarnatie

en karma. De mens van nu moet juist leren en weten, vanuit zijn eigen diepste eenheid met het goddelijke, dat hij in zich alle kracht en macht heeft om wel dat karma te veranderen, te transformeren en dus niet in fatalisme weg te zakken. Dat verzwakt.

De grens is heel subtiel. Uit alles wat ik net zei kun je halen wat voor jezelf van belang is om mee te gaan werken. Het is een heel grote valkuil te zeggen: 'nou ja, het is karma, daar kan ik dan niets aan doen'. Dat is niet juist! Karma is om ermee te werken, het te transformeren, positief te maken. Karma is werk!

Veranderd godsbeeld

--- Door mijn achtergrond heb ik een bepaald godsbeeld gekregen, maar ik werd mij bewust dat wij zelf verantwoordelijk zijn voor ons leven, en dat er geen Vader-god is om dingen van goed en kwaad aan op te hangen. Ik voel me daardoor soms zeer eenzaam en heb dan geen grond onder de voeten.

Hoe kan ik dit in mijn leven integreren?

Z: Dit is precies waar ik het over had en wat overal ter wereld gebeurt. Zeker ook in Nederland. Mensen krijgen een verandering van hun godsbeeld. Je hebt je altijd ingesteld op iets buiten je waar je je afhankelijk van hebt gemaakt, een soort Vader die oordeelde en goed en kwaad beloonde of strafte. Eigenlijk is dat een kinderlijk beeld. Het is iets wat de nog onvolwassen geestelijke mens in zich heeft, maar waar de mens van nu, de mens van het nieuwe tijdperk zich aan gaat ontworstelen.

Dat betekent niet alleen dat de mens van nu natuurlijk de kracht krijgt om zich daaraan te ontworstelen, maar daarin ook in een bepaalde mate van eenzaamheid komt te staan, want de omgeving is vaak nog in al het oude vastgeklonken.

Uw vraag houdt eigenlijk in: hoe verhoud ik mij, vanuit mijn nieuwe bewustzijn, met degenen om mij heen? Waarom ben ik nu eenzaam? Omdat dat beeld is verdwenen?

Wat is de basis van die eenzaamheid?

De basis van die eenzaamheid is een bepaalde onveiligheid. De basale zekerheden die een mens in zichzelf heeft, vervallen, waardoor er een onveiligheid ontstaat.

Veiligheid kan ik u natuurlijk niet geven. Ik kan u alleen geven, aanreiken, dat in al wat is geschapen, in al wat bestaat dat hoogste Zijn is. Dan wil ik het niet als een God-vader zien, maar als het oerprincipe, de oerbron, de hoogste kracht, het hoogste liefdesvermogen, dat in alles wat geschapen is aanwezig is.

Dus ook in de mens die tot nieuwe begrippen en waarden gaat komen en die zich dus genoodzaakt ziet om de oude waarden los te laten. Dat is zeker een soort vacuüm.

Er is een bepaalde tijd waarin je noch tot het ene behoort, noch tot het andere. Dat houdt in dat het alleen tot veiligheid in jezelf kan komen wanneer je heel bewust in het denken, en daardoor in je emoties, een eenheid gaat vormen: 'Ik ben in mijzelf dat goddelijk zijn, en daar wil ik op vertrouwen'.

Je moet je wil erbij gebruiken om het te kunnen volbrengen. En de wil alleen is niet voldoende, want de wil is een materiële uiting, maar hij komt vanuit een dieper inzicht. Met die materiële uiting, die wil, maak je in je eigen materiële aspecten, je denken en je emoties, een vernieuwing klaar. Je maakt ruimte voor het nieuwe. Er is geen andere wijze.

Van eenzaamheid naar vertrouwen

Deze fase van eenzaamheid gaat over als je in jezelf daarmee in werkelijk vertrouwen durft te zijn.

Ga dat aan, dan zal je merken dat die fase van eenzaamheid langzaam minder wordt. Het is echt waar. Ik heb het zelf ondervonden. Ik weet precies hoe het is, want zo ging het met mij ook: je hele wereld stort toch in elkaar, er is helemaal geen

God-vader. Maar wel God: het hoogste Wezen buiten je maar dat is ook *in* je.

Je kunt alleen tot de diepste relatie met dat hoogste Wezen komen vanuit jouw innerlijke verbinding met Hem in jezelf. Niet vanuit macht of gezag, niet vanuit al datgene wat is opgelegd.

Het is een beetje revolutionair wat ik hier predik en toch is dat daar helemaal mee verweven. Want wanneer je hiertoe komt dan ben je toch een mens, dieper en meer doordrongen van het goddelijke?

Dus wat lijkt op scheuring is in wezen een zodanige vernieuwing dat het tot groter eenheid kan komen.

De kracht van het licht

--- Ik wil vragen wat er eigenlijk precies gebeurt.

Als je zegt: sta in de kracht van het licht, dan heb ik ook een heel sterk gevoel van: hier is het goed. En dan ga ik hier weg en dan hou ik het nog dagen bij me, maar daarna voel ik weer: 'O jee, hoe was het ook al weer, die kracht?' Hier voel ik het heel duidelijk, alsof ik bij wijze van spreken antwoord krijg op al mijn vragen, maar na een tijd ben ik weer vreselijk aan het zoeken. Ik weet het ergens, maar mijn gevoel gaat niet mee.

Z: Ja, ik kan dit volkomen begrijpen, dank u wel voor de moed om zo'n vraag te stellen. Wat kan helpen is de lichtvisualisatie zoals ik die de vorige keer heb gedaan en straks ook weer met u ga doen. Het is goed die lichtvisualisatie in uzelf iedere dag te herhalen. Doe dat een paar minuten per dag, plaats jezelf in het licht, zie dat er binnen in je een klein licht is, een godslampje, noem het maar zo en zie dat je daar heel bewust iedere dag weer opnieuw je eigen gezicht in plaatst. Dat is moeilijk, ik weet het.

Het is een wilsact, want je gezicht daarin te plaatsen is alleen maar mogelijk wanneer je jezelf accepteert en in jezelf daarvoor een zekere ruimte creëert, waardoor je je het licht dat je

in je hebt en dat vanuit de kosmos bij elke harteklop door je heenstroomt, bewust gaat worden. Dat is de kracht, de basis waarop je verder kunt gaan.

Het zoeken is niet zo erg. We moeten toch zoeken?

'Onderzoekt alle dingen en behoudt het goede'. Maar het zoeken moet wel altijd doorgaan en gebaseerd zijn op dat licht in jezelf.

Toets alles wat naar je toekomt en alles wat je wordt aangereikt, wat je leest, wat je hoort, wat je ziet altijd vanuit dat licht in jezelf, vanuit liefde. Kijk of het niet wordt gegeven om je vast te pakken, om jou te manipuleren, om je tot iets te dwingen dat niet van jou is, wat jij niet wilt. Toets het daaraan. Je krijgt steeds meer onderscheidingsvermogen, je krijgt steeds meer kracht, en je straalt steeds meer licht uit, want dat licht is in jezelf.

Van exoterie naar esoterie

--- Ik wil even reageren op dat het nogal revolutionair is wat je zei. Zonder nu te zeggen dat het niet revolutionair is, wil ik naar voren brengen dat ik steeds meer ga ontdekken dat dat wat we altijd al wisten, een andere inhoud krijgt, eigenlijk de echte inhoud. Ik heb ooit een dooptekst gekregen: 'Blijf in Mij gelijk Ik in u'. Ik heb die tekst al jarenlang bij me en ik heb nu pas een aantal jaren geleden beseft dat het gewoon letterlijk betekent wat er staat.

Z: Dan zie je dus dat ook in onze godsdienst dit gegeven wel degelijk aanwezig is, maar het wordt overvleugeld door de exoterische, uiterlijke vormgeving. Nu komt de mens, de geestelijk volwassen mens tot het inzicht dat het om de esoterische, de innerlijke weergave gaat en niet alleen om de exoterische, uiterlijke vormgeving.

Dat is wat ik net zei, dat los van het gegeven God-vader en daarvan afhankelijk zijn als een klein kind, er een ontzaglijk grote verbinding is met dit hoogste Wezen, dit hoogste Zijn in

jezelf. Die verbinding kan het meest lichtend zijn wanneer je, vanuit dit godzijn in jezelf, jezelf kunt aanbieden.

Energie van het negatieve transformeren

--- We moeten dat gevoel van blij zijn in ons toelaten, dat je van binnenuit probeert op te roepen als je iets moois ziet. Als je daaraan werkt, komen die gevoelens vanzelf.

Z: Dit sluit aan bij wat ik zei over de simpele dingen van ons leven, die wij bewust moeten gaan doen. Ook dingen die je niet prettig vindt. Als je dat heel bewust doet en daar gewoon in vertrouwen doorheen gaat, dan neemt de energie van het negatieve daardoor af. De energie van het negatieve houden wij namelijk zelf in stand. Wij creëren haar zelf door ons denken en door onze emoties.

--- Het negatieve in jezelf komt soms sterk naar boven. Zo sta ik bijvoorbeeld voor iemand af te wassen - op zich vind ik dat best leuk, soms kost het me ook meer energie - maar dan komen echt heel nare dingen boven van jaloezie en boosheid. Dan denk ik bij mezelf: dat wil ik gewoon niet.

Z: Ik bewonder je dat je dit zo durft te brengen. Alle respect daarvoor. Besef je dat het niet negatief van jezelf is dat je dit zo durft te brengen? Je hebt in jezelf een heleboel meer dan je wel denkt. Denk daar nog maar eens over na! Wil je dat ik hier heel diep op inga? Ik denk dat dat voor iedereen speelt, ook voor mezelf.

Die gevoelens, die negatieve aspecten, wanneer je met iets bezig bent, komen voort uit oude karmische gebondenheden die in je onderbewustzijn liggen en die in dit leven zijn gestimuleerd door al datgene wat er in jouw leven is gebeurd, of juist niet is gebeurd.

Mag ik zeggen wat ik zie, ja?

Er is veel eenzaamheid, veel miskennis in je, verlangen naar liefde en een ontkend zijn daarin vanuit je omgeving. Dat doet

heel erg pijn en dat maakt dat je jezelf bijna melaats voelt, of zoiets. Zo'n gevoel van: ik ben niet geliefd, niemand houdt van mij, wat doe ik hier eigenlijk? Dat heeft een ontzaglijk negatieve - met negatief bedoel ik donkere, duistere - energie naar jezelf toe. Want je twijfelt aan jezelf en je ontkent jezelf nog meer door daarin mee te gaan. Als je jezelf ontkent, dan ontken je het goddelijke, het licht in jezelf.

Nu zou je in de knoop kunnen raken met wat ik zojuist heb gezegd van acceptatie. Je zou kunnen denken dat dit in tegenspraak daarmee is. Maar zo is het niet. Eerst moet je tot de acceptatie komen dat deze aspecten er zijn in jouw leven: door dat wat je hebt meegenomen toen je in dit leven incarneerde en door dat wat je - die oude aspecten stimulerend - in dit leven nu hebt ondervonden.

Wanneer je kunt accepteren dat het zo is dan komt er in jou iets van ontspanning.

Hoe daar positief mee werken?

Als die negatieve gedachten naar je toekomen, dan beïnvloeden ze je emoties. Dan worden de emoties zo opgezweept dat ze op hun beurt die gedachten nog weer extra stimuleren. Dat is een vicieuze cirkel, waar je dan in ronddraait. Nu kom ik weer op die vraag van de eenzaamheid terecht. Dan kun je je heilige vrije wil te baat nemen. Die werd genoemd: 'de vleugelslag van de heilige Geest', is dat niet prachtig?

Die heilige vrije wil hebben wij mensen gekregen, om deze negatieve gedachten te gaan veranderen. Dat is heel moeilijk, daar heb je allerlei ezelsbruggetjes bij nodig, allerlei hulpmiddelen. Het gaat erom dat je weet dat alleen jij, vanuit jouw verantwoordelijkheid, vanuit jouw incarnatie, de kracht en de macht in je hebt om dat te veranderen. Dat moet je doen met je wil: 'ik wil, vanuit mijn weten dat ik het licht in mijzelf ben en wetend dat al het negatieve in mijn leven is vanuit oude levens, maar ook vanuit wat hier in dit leven is gebeurd, mijn kracht aanwenden om dat te veranderen'.

Als je dat heel duidelijk stelt in jezelf, dan komt er al iets van verandering, want het zijn allemaal energieën. Het zijn trillinkjes die plaats vinden in ons innerlijk, zowel in ons denken als in onze gevoelswereld. Dan komt er een mate van ontspanning waardoor je de positieve trillingen, energieën, die je hebt, kunt gaan gebruiken.

Hoe?

Kijk, er is ook erg veel moois om je heen. Bomen in prachtige herfstkleuren van nu. Zit je binnen, ook daar is altijd wel iets wat schoonheid heeft. Kijk daarnaar, kijk er bewust naar en weet: dit is een stuk van het goddelijk zijn in mij. Dat heb ik in mijzelf. Ik ben licht.

Zo kom je op een grotere ezelsbrug: 'ik ben licht in mijzelf, ik ga mijzelf dus zien, ik ga dat licht in mijzelf zien, ik ga dat nu bewust doen'.

Je draait als het ware dat energieveld van die negatieve energieën een kwartslag om. Dan ben je al een heel stuk verder. Want dan heb je in jezelf een bepaalde ruimte gecreëerd waardoor je positief met die negatieve dingen om kunt gaan. Wanneer je daar helemaal als slachtoffer in meedraait: 'dit overkomt mij weer allemaal', dan krijg je hoe langer hoe minder kracht, dan verzwak je innerlijk.

Zelfvertrouwen en liefde ontvangen

--- Ik merk dat naarmate ik meer liefde durf te ontvangen mijn angst, pijn en verdriet aan de andere kant ook sterker worden. Dat brengt mij dan weer aan het twijfelen aan mijn zelfvertrouwen of de liefde inderdaad sterk genoeg zal zijn. Ik weet dan ook niet goed meer hoe ik daar in relatie met andere mensen mee om moet gaan, wat ik kan zeggen en wat niet.

Z: Je zegt dat wanneer je meer liefde durft te ontvangen je je eigen wat negatieve aspecten sterker bewust wordt. Is het zo dat door liefde te ontvangen, je jezelf ontkent en teveel meegaat in dat liefde ontvangen, in dat fijn vinden zodat je

inderdaad dieper op je eigen negatieve aspecten gedrukt wordt? Denk eens na, is het daardoor?

--- Nee, het heeft te maken met een faalangst, een heel grote verantwoordelijkheid voelen en niet weten hoe daarmee om te gaan.

Z: Dat bedoel ik. Als je faalangst hebt en de verantwoordelijkheid niet aandurft, dan ontken je jezelf. Kun je je voorstellen hoe dat gaat? Je ontvangt liefde. Iets in jou, vanuit een heel grote miskennis - we hebben allemaal schuldgevoelens, twijfel, angst enzovoort - is daar eigenlijk bang voor, maar wil toch graag die liefde.

Je doet het dan op een beetje slinkse manier door jezelf daarin te ontkennen, door jezelf daar niet vanuit die diepste relatie, innerlijk, aan te willen geven. Dat is namelijk iets heel anders.

Als je liefde ontvangt vanuit je diepste eenheid met jezelf, dus in werkelijke relatie, dan ontvang je liefde die niet op jouw eigen verlangens gebaseerd is. Als je liefde ontvangt die gebaseerd is op je eigen egoïsche aspecten, je eigen persoonlijkheidsverlangens, dan ontken je in wezen jezelf. Leg eens uit hoe jij dat ziet, hoe dat komt en wat er gebeurt.

--- Ik ontvang liefde, in een relatie.

Z: Wacht even, stapje voor stapje. Je ontvangt die liefde en je wil die in jezelf toelaten vanuit jouw inzichten, vanuit jouw verlangens, zoals jij het mooi vindt, waar of niet?

--- Ja, maar ik ben het ook waard. Maar het is vaak dubbel. Als ik het van mensen ontvang dan heb ik vaak een gevoel van: 'ik moet daar een hoge prijs voor betalen, ik moet daar iets tegenover stellen'.

Z: Daar zit dus die ontkenning in. Als je daar zo'n hoge prijs voor moet betalen dan doe je dat in een totale afhankelijkheid

aan die persoon die de liefde geeft. In een totale ontkenning dus van jezelf. Dan ben je niet in het licht, maar in je eigen duisternis. Dat klinkt eng, maar het is gewoon dat je dan je licht ontkent. Zelfs van liefde mag je niet afhankelijk zijn.

--- Hoe verloopt die weg van het niet durven accepteren van bepaalde negatieve aspecten van jezelf naar het wel accepteren daarvan? Zijn daar bepaalde stappen in? Je hebt al genoemd onvoorwaardelijke overgave. Zijn er nog meer onderdelen van of een soort recept ofzo?

Onafhankelijkheid

Z: Een spiritueel kookboek? Ja. De basis van de hele spiritualiteit en van alles wat in het nieuwe tijdperk en in ons nieuwe denken plaatsvindt, is die onvoorwaardelijke overgave. Onvoorwaardelijke overgave betekent dat je in een werkelijk diepste relatie en eenheid komt met God in je. Met het goddelijk zijn in jezelf. Die onvoorwaardelijke overgave is dus een samengaan van bewustzijn - waarvan het denken de materiële consequentie is - en onze gevoelswereld. Die moeten een eenheid worden.

Dan krijg je kracht om jezelf te kunnen zijn. Dan zal je niet afhankelijk meer hoeven te zijn of te worden van wat een ander je geeft. Niet van zijn of haar boosheid, ook niet van zijn of haar liefde. Dan is er zo'n grote kracht in je dat jij op je eigen voeten staat in je eigen liefdesvermogen. Dan kun je dat wat naar jou toekomt relativeren, vanuit de werkelijke spiritualiteit gaan inpassen in jezelf.

Inpassen in jezelf is iets anders dan er afhankelijk van zijn of erdoor gemanipuleerd worden en daardoor jezelf te ontkennen, of daardoor juist jezelf te verheffen. Dat is de andere kant, die is ook niet goed.

Het is moeilijk, maar zo moeten we het leren.

--- Je hebt die liefde ook wel eens begeerteloze liefde genoemd. Misschien is dat een wat makkelijker begrip.

Z: Ja, dat is ten dele waar. Mag ik weer als voorbeeld nemen die persoon die moeite had met het liefde ontvangen? In dat geval maakte de afhankelijkheid van de liefde haar zwak, waardoor ze twijfelde aan zichzelf en zich daardoor ontkend voelde. Dus werden de negatieve aspecten - die ieder mens heeft - dieper en sterker in het bewustzijn gebracht. Als je je afhankelijk opstelt van iets van buitenaf, zelfs als het liefde is, verzwak je jezelf innerlijk. Mensen denken: als het liefde is kan dat wel. Dat is niet waar. In die zwakte zit verlangen, begeerte om door die liefde van buitenaf helemaal erkend te worden. Als vrouw bijvoorbeeld voel je je begerenswaardig, je voelt je gewoon gedragen als je liefde krijgt, van wie dan ook. Dat is een verkeerde interpretatie van werkelijke Liefde.

Ik heb twee huwelijken gehad. Het eerste huwelijk was erg moeilijk, na 23 jaar ben ik gescheiden, het tweede huwelijk was prachtig. Hij is overleden, en wat ontdekte ik? Dat ik in dat tweede huwelijk, op een andere manier, in wezen ook afhankelijk was. Ik was in dat tweede huwelijk afhankelijk van de liefde en de vreugde en het samenzijn, het geestelijke eenzijn. Eigenlijk op dezelfde wijze als ik dat in mijn eerste huwelijk was, van juist het tegenovergestelde.

In het eerste huwelijk was ik afhankelijk van de negatieve aspecten die uit dat huwelijk naar mij toe kwamen. Dat heeft mij behoorlijk veel pijn gedaan. Daar ben ik toch doorheen gekomen, goed. In het tweede huwelijk was het precies andersom. En wat gebeurt er dan? Ik werd weer afhankelijk, maar nu van de liefde en schoonheid daarvan.

Dit was een levensles waarvan ik vanuit de sferen hoorde dat ik die ter harte moest nemen en ook moest doorgeven in mijn lezingen en boeken.

Het is heel belangrijk voor ieder mens in deze nieuwe tijd, dat hij gaat begrijpen dat hij innerlijk vrij moet worden. Hij mag

zich niet meer laten manipuleren, ook niet door het goede, ook niet door het schone, ook niet door de liefde.

--- Je mag dus niet afhankelijk zijn van negatieve dingen, maar ook niet van positieve dingen. Maar als dat ook niet 'mag', hoe weet je dan wanneer je wel op het goede spoor zit?

Z: Ik wil het niet zo onvrij stellen van, het mag niet. Maar het is eigenlijk steeds leven op het scherp van de snede.

De grenzen zijn heel subtiel. Aan de ene kant, wanneer je werkelijk je afhankelijk opstelt van negatieve aspecten, ben je een blaadje in de wind en ben je nooit in je eigen eenheid en nooit in je eigen licht en rust. Maar wanneer je je afhankelijk opstelt van positieve dingen, ben je toch hetzelfde? Want als het positieve plotseling verandert dan ben je ook nergens meer. Is dat duidelijk?

--- Niet helemaal. Want als het je een goed gevoel geeft, zoals bij dat tweede huwelijk dan hoeft het toch niet zo te zijn dat je daarvan afhankelijk bent?

Z: Nee, het ligt wat anders. Het was natuurlijk een heel goed gevoel. Maar toen hij weg was, ontdekte ik hoe een stuk van mij met hem was meegegaan. Ik ben twee jaar bezig geweest om dat stukje van mezelf weer terug te krijgen!

--- Omdat je je niet gerealiseerd had dat het ooit weg kon vallen?

Z: Waarschijnlijk. En omdat het o zo gemakkelijk en verleidelijk is om afhankelijk te zijn van liefde en vreugde. Als die wegvallen is het hard werken geblazen om jezelf weer terug te krijgen. Dus ook daarin moet een mens leren hoe zich daarin te verhouden en hoe ermee te werken vanuit het nieuwe spirituele bewustzijn.

Basis van liefde

--- Hoe is dat bij de opvoeding van kinderen? Ik heb altijd in mijn hoofd dat ik een soort basis moet leggen dat de kinderen constant voelen: er is acceptatie, er is liefde. Of ga je dan mogelijk ook weer te ver? Moeten zij ook door bepaalde dingen heen om dat in zichzelf als kind al te ervaren? Of kun je zeggen: dat begint met hun achttiende ofzo?

Z: Nee, nee, voor de jeugd van nu begint dat zeker niet bij hun achttiende, maar eigenlijk al in de wieg. Want veel jongeren zijn ook oorlogs-reïncarnaties, die in dit leven oude donkere aspecten moeten gaan leren reguleren en transformeren. En wij ouders hebben de verantwoordelijkheid om onze kinderen in een mate van liefdevolle vrijheid daar te brengen.

Een ouder kan alleen zelf die grenzen gaan bepalen. Hij moet er zich van bewust zijn wanneer hij, als hij een stap terug moet doen, waardoor de vrijheid van het kind bewuster en duidelijker beleefd kan worden en wanneer hij, als ouder, die stap juist niet terug moet doen.

Het kind kiest zijn eigen ouders uit, het heeft zich als het ware aan jou toevertrouwd, maar het heeft absoluut behoefte aan een bepaalde mate en een bepaalde vorm van discipline. Discipline is een lelijk woord geworden in onze maatschappij, maar met discipline wordt bedoeld dat er een innerlijke discipline komt, vanuit eigen innerlijke waarden. Als ouder heb je er nu de verantwoordelijkheid voor om dat aan je kinderen mee te geven. Maar dat kan alleen als je dat in jezelf ook hebt ontdekt en er mee bezig bent

Werkelijke liefde

Z: De liefde die ik bedoel is niet de liefde van het ego, dus materie, om de persoonlijkheid satisfactie te geven. De werkelijke liefde is de eenheid met het goddelijk zijn in jezelf, waardoor je in de Christusenergie komt. Dit betekent

dat er daardoor in jezelf een grote mate van ruimte, kracht en licht gaat komen, waardoor je je leven met alles wat er is, vanuit een diepere dimensie, vanuit meer kracht en meer liefde, aankunt.

God in mij

--- Als je zegt: 'Ik ben God en God is in mij', heb je dan niet te maken met hovaardigheid, met wie denk je dan wel dat je bent? Zit je niet met een ego waar je juist vanaf moet?

Z: Ja, als je zegt: ik ben God, dan denk ik dat je niet zo goed bezig bent. Als je zegt: 'ik heb God in mij', is dat heel wat anders. Je moet in je ego, in je materiële menszijn, daaraan beantwoorden, daarmee in eenheid komen. Dan ben je niet ego-gericht bezig. Betrek je het alleen op je materiële menszijn, dan ben je natuurlijk heel duidelijk bezig je ego groot te maken en hovaardig te zijn. Begrijp je het verschil?

Zwarte magie

--- Door mijn werk als paranormaal genezeres word ik steeds meer door mensen benaderd die ondersteuning en hulp nodig hebben omdat ze te maken hebben met zwarte magie.

Ze worden lastig gevallen door zielen/geesten. Dat betreft ook kinderen en jonge mensen.

Ik persoonlijk voel intuïtief wat ik moet doen, maar daarna bekruipt me een soort kilte die ik van me af moet schudden. Voor een deel heeft het ook te maken met het feit dat ik daar weinig over kan praten of kan uitwisselen. Ik voel me daar alleen in.

Ik zou graag een soort advies willen wat ik voor mezelf daarmee kan doen.

Z: In het nieuwe bewustzijn dat we nu allemaal krijgen, en voor een deel natuurlijk al hebben, gaan wij open voor de geestelijke dimensies die om ons heen zijn. De mate van zuiverheid in onszelf bepaalt wat tot ons komt.

Wat is zuiverheid?

Daarmee wordt niet bedoeld dat je al heilig verklaard bent. Zuiverheid betekent dat het werken met, het openstellen voor, het aangaan van een relatie, een contact met die geestelijke dimensies om ons heen, dat dat precies datgene oproept en naar je toe doet komen wat jij als mens uitzendt.

Dat betekent dat, als er in je een banale nieuwsgierigheid is, je een soortgelijke energie naar je toekrijgt. Wanneer er uit jouw oproepende kracht een onzuiver gegeven aan macht-willen-hebben is, of twijfel aan jezelf of grote miskennis of schuldgevoelens, dat dit dan precies zo als respons naar je toekomt. Waardoor het dus verdubbeld wordt in jezelf.

Het werken hiermee is van een zeer subtiële en precaire 'substantie'. Ten opzichte van de mensen die open gaan -ook veel kinderen in deze tijden- heb je een functie om hen aan de ene kant bewust te maken, waardoor ze nog meer open gaan en aan de andere kant hen heel duidelijk te maken dat ze terugkrijgen wat ze uitzenden.

Wat is zwarte magie?

Zwarte magie is het werken met geestelijke energieën om een ander, van jou afhankelijk te maken, te manipuleren, te beïnvloeden. Wanneer je dat doet vanuit heel goede wil en het allerbeste voor die ander, dan is het niet zwart, maar laten we het grijs noemen. Want altijd zal primair moeten zijn en voorop moeten staan de vrijheid van geest van de andere mens.

Als ik zo naar je kijk - mag dat? - dan zie ik dat je daar inderdaad heel intuïtief en heel bewust mee omgaat, maar dat er nog twijfel aan jezelf is. Pas op, want dat zijn openingen waardoor dit soort energieën naar binnen kunnen komen en dan moet je sterk in je schoenen staan om daar weer vrij van te kunnen worden.

Aangezien je andere mensen helpt hiermee is het echt je grootste verantwoordelijkheid om in jezelf die angsten en die twijfel zoveel mogelijk los te laten.

Het is gebaseerd op oude jeugdervaringen waar je nu, vanuit dit bewustzijn, afstand van moet doen. Dat geeft ook weer een mate van eenzaamheid, een mate van alleen staan daarin. Toch heb je de kracht om daar doorheen te gaan. En je krijgt daar begeleiding in, die heb je wel, dat weet je. De lessen die je daaruit krijgt moet je zelf aangaan met je vrije wil, in werkelijke overgave en vertrouwen. Dan kun je het ook. Velen zullen je dan helpen.

--- Die afhankelijkheid waar u het over had, wat verstaat u daar precies onder? Mensen afhankelijk maken, of je afhankelijk voelen vanuit die vrije wil of geest?

Z: Ieder mens merkt in zijn eigen omgeving hoe dat wat van buiten naar hem toekomt een bepaalde invloed op hem heeft. Dat hebben we allemaal. Hoe diep laat je die invloed - want dat doe je zelf - bij je binnendringen? Hoe ver ga je daarin mee dat je dat toestaat?

Als je toestaat dat die invloeden van buitenaf te diep binnendringen in jezelf, dan maak je als het ware de tempel van je geest tot een soort open huis, waar iedereen met vieze schoenen doorheen kan lopen.

Hoe voorkom je dat dan? Een matje voor de deur leggen of een bordje verboden toegang?

Nee, verboden toegang is het ontkennen en je afhankelijk maken van eigen bescherming en veiligheid. Een matje leggen voor de vieze voeten is ook niet voldoende, want niet iedereen hoeft door jouw binnenste kamertje heen te marcheren.

Wat dan wel? Weer opnieuw ga ik terug naar die werkelijk diepste en innige innerlijke relatie met het goddelijk zijn in jezelf. Dat houdt in dat er zo'n grote mate van eenheid komt, dat je het niet nodig hebt om de invloeden van buiten zo diep binnen te laten komen.

Oude emoties

--- Heeft het te maken met emoties die vastgehouden worden? Ik zit met oude emoties die ik heb weggestopt en die ik moet verwerken.

Ik vind bij wat je zegt, dat je al zo'n zekerheid in jezelf moet hebben. Eigenlijk weet je het wel, maar door angst en door het niet vertrouwen, raak je dat god-ervaren in jezelf soms kwijt.

Z: Ja, je raakt het weer kwijt, je kunt het niet herkennen. Nogmaals wil ik jullie uitleggen dat we geboren worden met die angsten en twijfels, die onzekerheden, de miskennis- en schuldgevoelens die we allemaal hebben. Dat zit in ons pakket, het komt uit andere levens. Die emotie-inslagen uit andere levens zijn als herinnering in ons onderbewustzijn bewaard gebleven. Daar komen we in dit leven mee aan met de opdracht om je daarvan te verlossen. Dat is onze wezenlijke opdracht.

Waarom je daarvan verlossen?

Omdat je daardoor in een diepere eenheid met het goddelijke in jezelf kunt komen. Zit je vol in je eigen huisje van binnen met al deze oude emoties, met al deze oude aspecten, dan heb je geen ruimte om tot die werkelijke eenheid en innige relatie van binnen te kunnen komen.

Hoe leg je het dan aan om die ruimte zodanig te creëren in jezelf, dat je wèl tot die werkelijke innerlijke relatie kunt komen?

Het is als een vicieuze cirkel. Het begint met het weten: 'Ik ben dat goddelijke in mijzelf'. Niet: 'Ik ben God', dat is een soort blasfemie. Ik ben dat goddelijke in mijzelf, ik heb dat in mij.

Om dat werkelijk in mijzelf te kunnen realiseren, moet ik nu in mijzelf de moed opbrengen, de durf hebben om te accepteren, dat ik dat goddelijke in mijzelf ben. Voel je hoe groot dat is? Dat echt te accepteren is de opdracht van de nieuwe mens.

Om dat te kunnen accepteren is weer vertrouwen en overgave nodig.

Maar je kunt het pas accepteren als je dat vertrouwen en die overgave hebt.

Het is een soort vicieuze cirkel. Maar hij is niet zo vicieus dat hij niet doorbroken kan worden. Hij wordt doorbroken door je eigen vrije wil.

Als je dit in je meditatie of in momenten dat er stilte is in jezelf, opzendt naar de hogere geestelijke sferen, dan wordt het daar ontvangen en dan krijg je in jezelf een bepaalde mate van lichtenergie om het ook te kunnen.

--- Ik weet niet of het precies aansluit op wat je zegt, maar als je het yin-yang symbool ziet dan is het licht en donker, samen ineen, die twee samen vormen een cirkel. Dus licht en donker zijn één. Is het niet zo dat zo gauw je je over gaat geven aan het lichte je je automatisch ook onvoorwaardelijk overgeeft aan het donkere? Kun je onderscheid maken tussen het één en het ander?

Z: Dat is de werkelijke acceptatie.

Maar het donkere is slechts zolang donker als het jou innerlijk beheerst, bepaalt en manipuleert. Wanneer je vanuit je eigen licht het inzicht krijgt dat het donkere een levensles is, dan kun je je van de dwangmatigheid daarvan langzaam losmaken, waardoor het donkere wordt opgenomen in het licht. Dan is het dus weer een eenheid.

Dat donkere hebben wij altijd nodig om tot bewustzijn te komen, om tot nieuwe inzichten te kunnen komen.

Waar leren wij van? Van allemaal mooie leuke dingen?

Of juist van de negatieve aspecten die naar ons komen, het lijden dat wij krijgen? Ik wil niet het lijden propageren, maar begrijpt u dit?

Herkenning van goddelijk zijn

Nu wil ik je zo graag meegeven - dat is ook gevraagd - dat er in je een zodanige echte kracht komt, dat je in jezelf tot een vreugdevolle herkenning van dat goddelijk zijn in jezelf kunt komen zodat je dat niet meer afhankelijk hoeft te stellen van andere mensen, van lezingen, van boeken of van wat dan ook. Dat is waar het om gaat.

Dit houdt ook in dat er een appèl wordt gedaan op je menselijk zijn vanuit je hoger goddelijk aspect, op je verantwoordelijkheid daarin, die echt niet zwaar mag zijn, maar vooral ook op de liefdeskracht in jezelf. Het heeft ermee te maken dat je jezelf echt vergeeft, waardoor je ook kracht krijgt om de ander te vergeven die je kwaad heeft gedaan.

Dat houdt in dat je je minder positieve aspecten in vrede durft te accepteren. Want daardoor ontvang je een zodanige lichtende energie dat je die kunt veranderen en in een diepere verbinding kunt brengen, waardoor die minder positieve aspecten positiever en lichtender zullen worden.

Ik hoop dat in jullie de kracht gaat komen dat je in jezelf zo diep in liefde en ook in vreugde kunt zijn, dat je het lijden dat tot je komt zelf kunt gaan hanteren en er niet in ten ondergaat. Dat wat jij kunt en wat in jou tot werkelijkheid wordt, dat straal je uit en dat geef je mee aan een ander, onbewust, niet belerend. Zo wordt het een groot veld van lichtenergie, en dat heeft onze wereld nodig. Dat hebben we zo verschrikkelijk hard nodig, want alleen daardoor kan de duisternis in licht gebracht worden. Je hebt het en je kunt het!

Ik dank u voor de samenwerking en wens u licht, vreugde en inspiratie.

Binnen de bewustwording van Nederland wordt er een geheel eigen bijdrage geleverd door Zohra Noach.

Sinds 1974 krijgt zij boodschappen van de geestelijke begeleiding van de mensheid, de Meesters van Liefde en Wijsheid.

Het is een boodschap van acceptatie en vertrouwen in eigen geestkracht, komend tot transformatie van schaduwkanten in verzoening door de liefde van het eigen zelf.

De ontstane ruimte leidt tot innerlijke verzoening, in verbinding met anderen.

In honderden lezingen, cursussen en studiegroepen is deze boodschap tot uitdrukking gekomen.